

Απ' Οληα

Τό σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΕΝΘΟΣ

1184 ΝΕΚΡΟΙ — 1670 ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ — 80.000 ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΑΣΤΕΓΟΙ
ἐκ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν πυρκαϊῶν ἐν Θράκῃ.

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ὁ Μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιογράφων ἐπισκέπτεται τὰ ἐρείπια καὶ παραμυθεῖ τοὺς κατοίκους.

Ο ΔΙΩΚΤΗΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν αὐριανὴν ἀποστολικὴν περικοπήν λέγει, ὅτι δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ ὀνομαζέται ἀπόστολος, διότι ἐδίωξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, μόλις δὲ δέχεται τὸν τίτλον τοῦ ἐλαχίστου τῶν ἀποστόλων. Ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς εἶναι βεβαίως μίᾳ υπερβύλλουσα μετριοφροσύνη ἐκ μέρους ἀποστόλου ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐργασθέντος ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τελείως ἐξεργισάντος δι' ὅλου τοῦ βίου του τὰς παρεκτροπὰς τῆς νεότητος. Ἐν τούτοις ἡ ὁμολογία αὕτη θὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἀφορμὴν νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν διωκτῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Παρθένον βεβαίως οἱ ἄγριοι καιροί, καθ' οὓς μαινόμενοι αὐτοκράτορες διάτασσαν ἀγρίους καὶ ἀπανθρώπους διωγμούς, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν τὰς ἑγκώνας τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἁγίων. Ἄλλ' ἂν παρθένον αἱ ἐπιχαί ἐκείναι τῶν ἐξωθεν διωγμῶν, διερχόμεθα σήμερον ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ ἐσωθεν καὶ ἐνδόμυχοι, οὕτως εἰπεῖν, διωγμοί, κυριαρχοῦσι.

Κατὰ τῶν ἐξωθεν διωγμῶν ἡ ψυχὴ συσπειροῦται εἰς ἑαυτὴν καὶ κρατύνεται, ἀνθίσταται ἐπαρκῶς καὶ νικᾷ ἐν τέλει, ὡς τοῦτο μέχρι σήμερον συνέβη, ἀλλ' ὅταν ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ γεννηθῇ τὸ μικρόβιον τοῦ διωγμοῦ, τὸ ὁποῖον γεννᾶται ἐκ τινος ἐπιπολαιῆς κατ' ἀρχὴν ἀδιαφορίας πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς θρησκείας, κατόπιν δ' ὀγκοῦται πρὸς τελείαν πόρρωσιν, τότε κατὰ τὴν φοβεροῦ αὐτοῦ διωγμοῦ οὐδὲν ἰσχύει.

Σήμερον μερικαὶ νεωτερικαὶ ἀρχαὶ καὶ δοξασίαι τοῦτ' αὐτὸ ἀισθητικοὶ καὶ παραλόγοι, ἀπόρροια βλαβείας πικρῶσεως καὶ ἀκλιπτικῆς ἐπιπολαιότητος, ἀγωνίζονται νὰ ἐμφανισθῶσι καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ ἀγωνισθῶσι νὰ ριζοβολήσωσιν.

Ἄλλοιμονον ἐν τούτῳ συμβῆ. Οἱ Νέρωνες καὶ Γαλέριοι εἶχον ὀλιγώτερα θύματα, ἐκλίνισαν πολὺ ὀλιγώτερον τὴν θρησκείαν ἢ ὁ διωγμὸς, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς αὐτοὶ θὰ δημιουργήσωμεν καὶ θ' ἀνεχθῶμεν.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ χάνομεν τὰς ἐλπίδας μας, δὲν πρέπει νὰ νομίσωμεν ὅτι κινδυνεύει τι ἐν ἡμῖν μὲ μοιραῖον κατάντημα τὴν καταστροφὴν. Ὁ Χριστιανισμὸς ὡς ἠθικὴ βᾶσις δὲν δύναται ἢ νὰ εἶναι αἰωνία, διότι ἐπὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς στηρίζεται, ἐκείνο ὅμως, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπιβάλλεται, εἶναι ὅπως τὴν ἠθικὴν αὐτὴν ἀρχὴν, ἡ ὁποία εἶναι τόσον ἐπιωφελὴς εἰς τὸν ἄνθρωπον, καταλλήλως ἀναπτύξομεν. Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ λεχθῶσιν ἀπεριφράστως μερικαὶ ἀληθεῖαι καὶ μεγαλοφάνειαι ν' ἀκουσθῇ τὸ κήρυγμα αὐτῶν.

Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ τὴν νεωτέραν ἐπιστήμην, ἡμεῖς τοῦναντίον τὸν ἐνισχύει περισσώτερον διὰ τῶν πειραματικῶν ἀποδείξεόν τῆς μόνου ἐκείνου, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγνώρισαν κατὰ βάθος τόσον αὐτὸν ὅσον καὶ ἐκείνην, μόνον ἐκείνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἡμιμαθεῖς, θὰ πυνῶσαι νὰ παραδέχονται τὰς δογματικὰς ἀληθείας τῆς θρησκείας μας, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ κευχῶνται, ὅτι κατέχουσι τοῦλάχιστον τὴν ἐπιστήμην.

Ἄς καταπολεμηθῇ ἡ ἡμιμαθεῖα καὶ ἄς ἀποκαλυφθῶσιν ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, ἀπληλαγμέναι προλήψεων καὶ περιφροσέων· αὐτὴ εἶναι τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον δυνάμεθα ν' ἀντιτάξωμεν κατὰ τῶν ἐσωθεν διωγμῶν τοῦ αἰῶνός μας.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀφ' ἑκφυλοφοροβασίφῃματι ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Γαζῆ Μουχτάρ πασᾶ εἶναι ὑπουργεῖον μεταβατικόν, προωρισμένον νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἄλλο ὑπουργεῖον μόνιμον, τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐνισχύθησαν διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Ζιᾶ πασᾶ. Ἡ παραιτήσις αὕτη, ὀφειλομένη εἰς διαφωνίαν μελῶν τινῶν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἐγένετο ἀποδεκτὴ τὴν Πέμπτην, ἀνέλαβε δὲ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ πρόην ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων Λαμὰτ Μεχμέτ Φαρίτ πασᾶς. Τοιοῦτοτρόπως τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δημοσίων Ἔργων μένει ἀνεῦ ὑπουργοῦ, θὰ διευθύνεται δὲ μέχρι διορισμοῦ τοιοῦτου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ ἄλβανικὰ ἐπασχολοῦσι μεγάλως τὴν Κυβέρνησιν. Αἱ ἐξ Ἄλβανίας καὶ Βορείου Μακεδονίας εἰδήσεις ἐξακολουθοῦσι νὰ εἶναι σοβαραὶ. Ἡ ἑκτακτος εἰς Ἄλβανίαν σταλεῖσα κυβερνητικὴ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε δι' ἐκθέσεώς της εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ αἰτήματα τῶν Ἄλβανῶν. Ἐκ τῶν αἰτημάτων τούτων τὰ κυριώτερα ἐγένοντο δεκτὰ, ἐξεδόθη δὲ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, δι' οὗ ἐγκρίνονται ταῦτα. Ταῦτοχρόνως πρὸς τὸ διάταγμα τοῦτο ἐξεδόθη τεσπερὲς τῆς Μεγ. Βεζυρείας πρὸς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα, ἀγγέλλων τὴν ἐγκρίσιν τῶν αἰτημάτων τούτων καὶ συνιστῶν τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν δεόντων. Ἰπάρχει πεποίθησις ὅτι κατόπιν τῶν ἐμπράκτως πλέον ἐκδηλουμένων καλῶν διαθέσεων τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἄλβανικὴ κρίσις θὰ σημειώσῃ ὑφῆσιν αἰσθητὴν χάριν τοῦ καλοῦ τῆς χώρας.

Ἐκ Βουλγαρίας ἀγγέλλεται μέγας πολεμικὸς ὄργασμος. Οἱ φιλοπόλεμοι εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἐπωφελοῦμενοι ἐκ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως καὶ τῶν διαδιδομένων ἐκτρόπων σκηνῶν, ἐπιμένουσιν ὅπως ἢ κυβερνήσις λάβῃ στάσιν ἀνδρικήν καὶ κηρύξῃ πόλεμον πρὸς τὴν Τουρκίαν, αἰτούσα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ νομοῦ Ἀδριανουπόλεως. Αἱ βουλγαρικαὶ ἑφημερίδες πρὸ πάντων δημοσιεύουσι πολλὰ ἐξεγερτικὰ ἀρθρα καὶ ὀργανοῦνται συλλαλητήρια. Ἐν τούτοις ἡ ἐπίσημος Βουλγαρία δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὰς φιλοπολέμους ταύτας ὁρμὰς.

Ἄλλὰ καὶ τὸ Μαυροβούνιον δὲν δεικνύει τάσεις διαφόρους. Ἀγγέλλονται ἐκεῖθεν μεγάλαὶ πολεμικαὶ παρασκευαί· στρατὸς ἑκτακτος συνεκεντρώθη εἰς τὰ σύνορα, ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου, ἀπαντῶν εἰς τὸ διάδημα τοῦ Ὀθωμανοῦ ἐπιτετραμμένου, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Μαυροβούνιον θ' ἀμυνθῇ πάντοτε τῶν δικαιωμάτων του.

Ἐν τούτοις αἱ διαθέσεις αὗται τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν θὰ ὑπερστῶσι τὴν ἀνάλογον ὑφῆσιν πρὸ τῆς ἐφεκτικότητος τῶν Δυνάμεων.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ

ΤΩΝ ΕΡΕΙΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΠΟΔΟΥ

Πόλις γάρ, ὅσπερ καὶ τὸς πόσας, ἄγαν ἤδη σαλεύει κἀνκομφίαι κἀρα βυθῶν ἀεὶ οἷα τε φρονίου σάλου.
(Σαρκοῦλης)

Οἱ στίχοι αὐτοὶ τοῦ γέροντος ἱερέως ἀνεπλήθησαν εἰς τὴν μνήμην μου, ὅταν ἡ «Μοῖρα» τῆς Πατριωτικῆς, ἡ ὁποία ἔφερε τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Χωρινῶν, μᾶς ἀπεμύκρυνεν ἀπὸ τὴν προκυμαίαν τοῦ Γαλατᾶ, διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὰ δοκιμασθέντα ἀπὸ τοὺς σεισμούς καὶ τὸ πῦρ γραφικὰ τῆς Προποντίδος παράλια.

Ὁ ἥλιος ἔδωκε μεγαλοπρεπῶς καὶ ἰσχυμαίτηεν εἰς τὸν ὀρίζοντα τοὺς θαυμασιωτέρους χρωματισμούς τῆς πορφύρας καὶ τοῦ βύσσου, ὁ λιμὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀντήχει ἀπὸ τοὺς παρατεταμένους συριγμούς τῶν καταφρόνων ἀτμοπλοίων, τὰ ὁποῖα ἔσπευδον εἰς τὸν Βόσπορον καὶ τὰς νήσους, ἐνῶ ἡμεῖς ἐκάμπατομεν τὸ Βυζάντιον μὲ κατεύθυνσιν τὸν φάρον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Καὶ τὸ ἀτμόπλοῖόν μας ἦτο κατάφορον καὶ ἡμεῖς ἐταξιδεύομεν, ἀλλ' ἂν ἐρρητί τις ἐν βλέμμα εἰς ὄλο τὸ συνωστισμένον ἐκεῖνο πλῆθος, θ' ἀνιελαμβάνετο, ὅτι τὸ ταξίδιον μας αὐτὸ δὲν εἶχε τίποτε ἰδ κοινόν πρὸς τὸ ταξίδιον τῆς γλυκείας ἐποχῆς, τὴν ὁποῖαν διερχόμεθα.

Ἄλλοίμονον! ὄλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος μὲ τὸ δάκρυ ἔτοιμον νὰ σταλαχθῇ κάτω ἀπὸ τὸν κανθόν, ἐπίγαινε διὰ νὰ περιπτυχθῇ τὸν πληγωμένον ἀδελφόν του ἢ νὰ θάψῃ τὸν φονευθέντα πατέρα του, ἡμεῖς δέ, οἱ ὁποῖοι ἐδέχθημεν νὰ τὸ ἀκολουθήσωμεν, μετεβαίνομεν διὰ νὰ εἴπωμεν ἓνα λόγον παρηγορίας καὶ νὰ δώσωμεν μίαν χειραγίαν ἐγκαρτερήσεως.

Πρόθεσις πολὺ ἀνωτέρα ἀπὸ τὰς δυνάμεις μας, σκοπός, τοῦ ὁποῖου τὴν πραγματοποίησιν εἶχομεν πολὺ ὑποτιμήσει.

Ὅταν τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς θίγῃ πλέον τὴν μᾶλλον φανταστικὴν τραγικότητα, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κάμπατονται περισσότερον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπέστησαν τὸ ἄμεσον πλήγμα τῆς. Εἰς αὐτούς, ἐπειδὴ ἡ ἀγρία μέθη τῆς συμφορᾶς καὶ ἡ παραζάλη τοῦ αἰφνιδίου ὀλέθρου δὲν ἐθάλωσε τὴν ἀντίληψιν, ἡ δυστυχία παρίσταται μὲ ὄλον αὐτῆς τὸ ἀποτρόπαιον μεγαλεῖον καὶ τὸς θλιβεράς συνεπείας τῆς, σύρουν ὑπισθὲν τῆς τὰς σκελετώδεις σκιαγραφίας τοῦ πολυπληθοῦς ἐπιτελείου τῆς.

Πολλάκις εἶδομεν μητέρας παρὰ τὸ προσκεφάλαιον νεκρῶν τέκνων νὰ τοῖς μειδιῶσι μὲ τὸ γλυκύτερον καὶ τρυφερώτερον μειδίωμα τῆς χαρᾶς, μὲ τὸ ὁποῖον τὸ ἐθώπευον ὅταν ἐκοιμᾶτο, διότι καὶ τώρα τὸ νομίζουσι κοιμώμενον· ἀλλ' ἂν ἡ μητέρα γελᾷ πρὸ τοῦ νεκροῦ παιδιοῦ τῆς, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐπισκέπτου ὑγραίνονται ὄχι διὰ τὸν νεκρὸν πλέον, ἀλλὰ διὰ τὴν μητέρα.

Ἡσθάνομεν ἑμαυτὸν ἀνίσχυρον νὰ συγκρατήσω τὸ δάκρυ αὐτὸ τοῦ πόνου πρὸ τῶν

ζώντων ἐρειπίων, τὰ ὁποῖα θ' ἰσχυρίζον, καὶ διηρωτώμεν πρὸς στιγμὴν ἂν ἔπραξα καλὰ ζητήσας ν' ἀναλάβω ἔργον παρηγόρου, ἐγὼ, ὁ ὁποῖος εἶχον ἀνάγκην παρηγορίας.

Ἐν τούτοις ἡ «Μοῖρα» ἐξηκολούθει τὸν δρόμον τῆς καὶ εἰς ὄλον τὸ ἀτμόπλοῖον οὐδὲν ἠκούετο πλέον, παρὰ μίαν μεγάλην καὶ παρατεταμένην περὶ τῆς καταστροφῆς συνδιαλέξει, τὴν ὁποῖαν συνῴδευεν ὁ μονότονος τῆς μηχανῆς κρότος...

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ

Ὅταν ἐξημέρωσε, τὸ ἀτμόπλοῖον εἶχεν ἀγκυροβολήσῃ πρὸ τοῦ Γάνου. Εἶναι ἡ πρώτη πόλις ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς Προποντίδος, ἡ ὁποία παρουσιάζεται πρὸ ἡμῶν ἠρεωτομένη. Διὰ μίαν στιγμὴν νομίζομεν ὅτι σχεδὸν δὲν ὑπάρχουσι ζημίαι· μερικά οἰκοδομήματα εἰς τὴν παραλίαν ἱεροῦσιν ἀκόμη τοὺς τοίχους των καὶ δίδουν τὴν ἀπάτην αὐτήν. Ἀλλ' ἂν παρατηρήσῃ τις καλλίτερον, θὰ ἴδῃ τὴν σκληρὰν πραγματικότητα. Ὁ σεισμός κατέρρευσε τὰς περισυτέρας οἰκίας καὶ ὅσας δὲν μετέτρεψεν εἰς σωρὸν ἀμόρφων ἐρειπίων, κατέστησε τελείως ἀκατοικήτους. Ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου μιᾶς οἰκίας κατέπεσαν οἱ δύο πλάγιοι τοῖχοι, τὰ δὲ δάπεδα στηρίζονται ἐπὶ τῶν ὑπολειπομένων τοίχων, φέροντα ἀκόμη καὶ τὰ ἐπιπλά τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν δωματίων. Παρέκει μίαν ἄλλη ξυλὴν οἰκίαν ὠλισθήσῃ ἀπὸ τῶν πετρίνων θεμελίων καὶ ὡς ἐξωκεῖλαν πλοῖον ἔχει οὐρθῆ πλαγιασμένη ἐπὶ ἄλλων ἐρειπίων. Καὶ ἀκολουθεῖ κατόπιν ἡ μακρὰ, ἡ πένθιμος σειρά τῶν σωρῶν ἀπὸ λίθους, ξύλα, ἐπιπλά, ὅλα σύμφορα καὶ ἀμορφα, ὄγκος πένθιμος καὶ βαρὺς, ἵπᾶ τὸν ὁποῖον εἶρον τὸν θάνατον τῶσσι καὶ τῶσσι.

Ὁ Γάνος εἶχεν ὀκτακοσίας ἑλληνικὰς ὄλας οἰκογενείας καὶ ἔξ ὄλων τῶν οἰκιῶν των μόνον εἴκοσι σώζονται. Ἀπὸ τὰ ἐρείπια μέχρι τῆς ἀφ' ἑαῶς μας εἶχον ἐξαχθῆ ἑκατὸν δέκα νεκροὶ καὶ ὀγδοήκοντα πληγωμένοι, ἀλλ' οἱ κάτοικοι μᾶς ἐβεβαίωνον ὅτι θὰ ὑπερῶν ἀκόμη καὶ ἄλλα θήματα ὑπὸ τοὺς σωρούς τῶν ἐρειπίων.

Πόσον πένθιμοι ἀριθμοὶ!

Ἐν τούτοις ἡ μεγάλη, ἡ ἀπερίγραπτος θλίψις διὰ τὴν καταστροφήν, διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶσων περιουσιῶν καὶ διὰ τὸν θάνατον τῶσων ἀνθρώπων λησιμονεῖται μίαν στιγμὴν πρὸ τῶν ἀγρίων καὶ ἐπιτακτικῶν φωνῶν τοῦ στομάχου. Τὰ καταπεπονημένα σώματα ἀπὸ τὴν συμφορὰν καὶ ἀπὸ τὴν λύπην δὲν εἶχον τι νὰ φάγωσι· μίαν γαλέτταν δι' αὐτούς ἀπετέλει ἓν λουκουλεῖον γεῦμα, ἀφοῦ ἡμεῖς εἶχον παρελθεῖ, κατὰ τὰς ὁποῖας δὲν εἶχον βάλει οὔτε ψυχίον εἰς τὸ στόμα των.

Τὸ ἀτμόπλοῖόν μας ἀποβιβάζει μερικοὺς σάκκους ἄρτων καὶ διπυρίων, ἀλλὰ τί θὰ κάμωσιν αὐτοὶ εἰς τῶσους λιμώττοντας καὶ δυστυχεῖς;

ΧΩΡΑ

Ἀπὸ τὸν Γάνον ἀναχωροῦμεν διὰ τὴν Χώραν· δέκα λεπτῶν πλοῦς μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν ἄλλοτε τῶσων ὀραίαν πόλιν καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης στροφῆς τοῦ ἕλικος τοῦ ἀτμοπλοίου, ὄλον τὰ βλέμματα στρέφονται πρὸς τὴν διεψήθυσίν τῆς. Ἐν τούτοις μίτην τὴν ἀναζητοῦμεν. Εἰς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν ὄφειλε νὰ ὑψοῦται ἡ Χώρα, μίαν ἰσοπεδο-

μένη καὶ νεκρὰ πεδιάς ἀπλοῦται, χωρὶς ἢ ἑκατοσὶς ἐκατὴν νὰ διακόπτεται ἀπὸ καμμίαν οἰκοδομήν, ἔστω καὶ ἱμακατεστραμμένην. Καὶ ὁμοῦς εἶχομεν πρὸ ἡμῶν τὴν Χώραν.

— Μάλιστα, αὐτὴ εἶναι ἡ Χώρα μας, μὴ λέγει εἰς ἐπιβάτης, ὅταν τὸν ἠρώτησα, αὐτὴ εἶναι... ἀλλ' εἰς λυγμὸς τὸν δέκωμεν.

Ὁ δυστυχὴς! δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν συγκρατήσῃ πρὸ τῆς κατεστραμμένης πατρίδος του, τὴν ὁποῖαν μάλις ἀνεγνώριζε καὶ ἐγὼ χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ τοῦ ψελλίσω οὔτε λέξιν παρηγορίας, ἀπεμακρύνθη διὰ νὰ σπογγίσῃ τὸ δάκρυ μου.

— Αὐτὴ εἶναι ἡ Χώρα! ἐπανελάμβανον καὶ ἐγὼ μηχανικῶς.

Ἀλλ' ἔμπρός μου δὲν ἔβλεπον τίποτε ἄλλο, παρὰ σωρούς μαύρων ὄγκων, ποῦ καὶ ποῦ καπνίζοντας ἀκόμη, ἀμόρφους καὶ πενθίμους, τοὺς ὁποῖους μόνον μίαν ἰσχυρὰ φαντασία ἠδύνατο νὰ ἀνασηματίσῃ εἰς τὰ κομρὰ στίτια, εἰς τὰ πυκνὰ καταστήματα, εἰς μεγαλοπρεπῆ σχολεῖα, εἰς ὀραίας ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουσαν τὴν Χώραν τῆς χθὲς.

Ἐδῶ τὸ πῦρ συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῶν δονήσεων καὶ ὅ,τι ἠύσπλαγχνίσθη ὁ Ἐγκέλαδος, κατέτρεψεν ὁ ἀποτρόπαιος Ἄγνι, διὰ νὰ σκορπίσῃ τὴν δυστυχίαν ἀφθονοτέραν καὶ διὰ νὰ ἀυξήσῃ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς.

Τὰ ἀτμόπλοῖόν μας σταματᾷ τέλος πρὸ τῆς Χώρας καὶ τὰ συρίγματα του καλοδοῖ τὰς λέμβους διὰ νὰ τὸ πλησιάσωσιν. Ἐδῶ ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγκαταστημένων Χωρινῶν τῆ πρωτοβουλία τοῦ κ. Γ. Χρυσαρῆδου ἀποβιβάζει ὅσα ἠδυνήθη προχειρῶς νὰ συλλέξῃ εἰς ἄρτον, εἰς τροφίμα, εἰς ἐνδύματα, ἀποβιβάζομεθα καὶ ἡμεῖς καὶ γινόμεθα δεκτοὶ μὲ τὰς εὐκωρινεστέρους ἐνδείξεις τῆς συμπαθείας καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ἐκ μέρους ἐκείνων, τοὺς ὁποῖους ἡ δυστυχία μᾶς ἐγνώριζεν.

ἈΝΑ ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ

Καὶ ἀρχίζει ἡ περιπλάνησίς μας, ἡ πένθιμος καὶ μακρὰ, ἀπὸ τὰ ἐρείπια τὰ μαθρα καὶ ἀπὸ τοὺς σωρούς τοὺς ἀμόρφους. Ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα, θὰ συναντήσῃ καὶ τὸ θλιβερόν ἔργον τῆς καταστροφῆς. Σωροὶ, καὶ μόνον σωροὶ, ἀμόρφου ὄλης καλύπτουσι τὸ ἔδαφος, καταχόσαντες τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Λίθοι ἀπὸ τὰ θεμέλια τῶν οἰκιῶν, ἀλλήθι ἀπὸ τοὺς τοίχους των, κέραμοι ἐκ τῶν στεγῶν των, σύμφορα κατὰ γῆς καὶ κεκαλιμένα μὲ σποδόν, ἀποτελοῦσι τὸ λείψανον τῆς Χώρας καὶ ὄλον τῶν σπασιοπλήκτων τῆς θύρας συνοικισμῶν.

Παρὰ τὰ μαθρα δὲ ταῦτα ἐρείπια, ἀλλὰ, ζῶντα αὐτὰ καὶ ὀδυρόμενα ἐρείπια τοῦ πόνου καὶ τῆς συμφορᾶς, κινουσι τὸν οἶκτον, ἐπικαλοῦνται μυστικά, σιωπηλὰ τὸ Θεόν.

Ἐδῶ κάτω ἀπὸ μίαν ἀχυρόστεγον καλύβην στεγάζεται μίαν μητέρα, ἡ ὁποῖα μόνη ἐπέζησεν ὀλοκλήρου τῆς οἰκογενείας, παρέκει προσπαθοῦν νὰ καλυφθοῦν πέντε ἄτομα κάτω ἀπὸ μίαν διαίτητον κομβέριαν.

Μία λέμβος, συρθείσα εἰς τὴν παραλίαν, ἀποτελεῖ τὸ καλλίτερον καὶ τὸ μᾶλλον ζηλευτὸν μέγαρον τοῦ δοκιμασθέντος συνοικισμοῦ, μίαν χύτρα εἶναι τὸ πολυτιμώτερον σκεῦος καὶ εἰς διπυρίτης τὸ θαυμασιώτερον γεῦμα.

Διαρχόμεθα τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα κατηρλίσθησαν, διακρίνομεν ἐν ταῖς φυσιογνω-

μίας των Ακόμη τὸν τρόμον τὸν ἔξαλλον, τὸν ὁποῖον ἔδοκίμασαν κατὰ τὰς μακρὰς καὶ ἀγρίως παρατεταμένας στιγμὰς τῆς καταστροφῆς, καὶ τὴν ὀδύνην, ἡ ὁποία αἰωνίως ἀντλείται ἀπὸ τὴν θέαν τῶν ἐρειπίων. Δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια, ἡ ὁποία νὰ μὴ ἔχασε κάποιο μέλος τῆς, δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἔχη μικρὰν ἢ μεγάλην πληγὴν, ἔν καταγμα, μίαν ἐκδορὰν ἢ ἔν ἔγκλημα.

Ἄλλ' ἐξ ὅλων τῶν πληγῶν τούτων, ἡ βαθυτέρα πληγὴ εἶναι ἡ γενικὴ καταστροφή, τὸ κοινὸν πλήγμα, τὸ ὁποῖον ὑπέστησαν ἴσοι ἀνθηραὶ κοινότητες. Τόσοι ὄνειρα, τόσοι πόθοι, τόσοι προσπάθειαι καὶ ἀγῶνες ὑπὲρ τῆς εἰημερίας καὶ τῆς προσόδου, προσέχρονισαν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν σκληρὰν ἀρησιν τῆς Εἰμαρμένης.

Καὶ διεκόπησαν.

Αἱ προσπάθειαι τοῦ πατρὸς πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν τέκνων τὸν ἐματαιώθησαν, ἀλλὰ καὶ κατέστησαν περιτταί, διότι δὲν ἔχει πλέον τέκνα. Ἡ συζυγικὴ ἀγάπη ἐτάφη κάτω ἀπὸ τὰ σκυθρωπὰ ἐρείπια καὶ ὁ ἔρωσ μετὰ τὰ ρόδινα ὄνειρά του ἀπέστρεψε τὰ βελη του διὰ νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς τὴν Ὀδύνην καὶ τὴν Ἀγωνίαν.

Η ΓΕΝΝΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ

Καὶ ὅμως, παρ' ὅλην τὴν συμφορὰν, εἶναι γενναῖοι. Πλησιάζομεν πρὸς μίαν καλύβην, μερικὰ κορίτσια πληγωμένα σχεδὸν ὅλα στέκονται καὶ μᾶς παρατηροῦν, μίαν γραῖα κάθεται πλησίον τῶν.

— Ἦτο μίαν ἀπὸ τὰς καλλιτέρας οἰκογενείας τῆς Χώρας, μὲν ἐπιθύρῃσεν ὁ σπυροδός μου, εὐκατάστατος, φιλόθενος, περιποιητικὴ. Τώρα ὅλη των ἡ περιουσία εἶναι ἔν πύλωμα καὶ ἔν μικρὸ σεντουκάκι.

Λέγομεν δειλὰ-δειλὰ μερικὰ λόγια παρηγορίας, ἀνίσχυρα, διότι ἀλλοίμονον! μετὰ τὰ δὲν εἰμποροῦμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν ζωὴν τοὺς νεκροὺς των καὶ νὰ ἀποδώσωμεν τὴν ἀπολεσθεῖσαν περιουσίαν των. Ἐπειρομένομεν ὀδυρμούς καὶ παρατεταμένα δάκρυα.

Τίποτε ἐξ ὅλων αὐτῶν δὲν ἀπήντησεν εἰς τοὺς λόγους μας, καὶ οἱ λόγοι τῆς γραῖας μᾶμμητ ἦσαν λόγοι ἀγίας ὑπομονῆς καὶ περσοφύρου ἐλπίδος. Δὲν ἐφανταζόμην ποτὲ ὅτι μέσα εἰς τὰ σώματα αὐτὰ τὰ συντετριμμένα καὶ τὰ κατάκοπα ἀπέμενον καρδίαι τόσοσ γενναῖαι, τόσοσ ὑπέροχοι.

Αἱ Σπαρτιάτιδες δι' ἐμὲ δὲν εἶναι πλέον θρύλος τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος δὲν ἀνανεώνεται καὶ σήμερον διὰ τῆς πραγματικότητος.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Εἰς πληγωμένους γέρον μετὰ μίαν ράβδον διὰ στήριγμα μᾶς συντροφεύει καὶ μᾶς διηγείται:

— Δὲν λυποῦμαι, παιδί μου, τόσοσ ἐκείνους ποῦ ἔχασα ἐγώ, γιατί ζεύρω πῶσ κανένας δὲν ἔμεινε χωρὶς νὰ χάσῃ συγγενῆ του, λυποῦμαι πειὸ πολὺ τὰ καυμένα τὰ σχολεῖά μας. Εἶχαμεν ὠραῖα σχολεῖα, τέλειο ἀρρεναγωγεῖο καὶ παρθεναγωγεῖο, κτίρια ποῦ τιμοῦσαν τὴν πατρίδα μας ἀπ' τὰ σχολεῖά μας αὐτὰ ἐβγαίναν καλοὶ χριστιανοὶ καὶ καλαῖς μητέρας· τώρα τίποτε δὲν ἔμεινε ἀπ' αὐτὰ, τίποτε. . . Καὶ ἐκεῖνοι ποῦ θὰ ζήσουν θ' ἀρχίσουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πάλι. . . ὅσν νὰ μὴν εἶχε γίνει τίποτε. . .

Τὶ εἰμπορεῖ νὰ εἰπῆ κανεὶς εἰς τὸν γενναῖον αὐτὸν γέροντα, ὁ ὁποῖος κλαίει τὸ χαμένοσ πνευματικὸν οἰκοδόμημα τῆς πα-

τρίδος του, τὴν στιγμήν, κατὰ τὴν ὁποῖαν τὸν περιβάλλουσιν ἐρείπια καὶ τάφοι!

Τοῦ ἔσφιξα τὸ ρικνωμένοσ τοῦ χέρι διὰ νὰ τὸν συγχαρῶ μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν θερμὴν νὰ ἴδῃ πολὺ γρήγορα νὰ ζῆναζῆ ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον τώρα λυπεῖται.

Προχωροῦμεν.

Ὁ φακὸς τοῦ κοδίκ μας στρέφεται πάντοτε πρὸς τὰ ἐρείπια καὶ εἰς τὰς φωτογραφικὰς πλάκας ἀποτυπώνεται τὸ σύνολον τῶν ἀμόρφων σωρῶν καὶ τῶν ἡμιγύμων ἀνθρώπων.

Φθάνομεν πλησίον μιᾶς ἄλλης καλύβης. Τρία κροτισίδια μετὰ ἄσπρα φροῦματα εἶναι πλησίον. Ἐν ἐφάπλωμα στεγαῖζει ἡ καλύβη ἐκεῖνη. Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτό· μέσα εἰς τὴν καλύβην αὐτὴν, εἰς τὸ καλλίτερον μέρος τῆς, ἔχει τοποθετηθῆ ἔν εἰκόνισμα: ἡ εἰκὼν τῆς Ἁγίας Τρυφίδος, τὸ μόνον κειμήλιον ποῦ ἀπέμεινε ἀπὸ ὀλόκληρον ἀρχοντικὸ, τὸ μόνον ποῦ μετὰ τὴν εὐλάβειαν ὁ οἰκογενειαρχὴς ἐζητήσῃ νὰ σώσῃ. Κλείω τοὺς ὀφθαλμούς διὰ νὰ κινήσω ἔν δάκρυ συγκινήσεως. Ὁ Αἰνεῖας τῆς Ἰλιάδος ἀνέζησῃ, τὸ Ἑλληνικὸν Γένος δὲν ἔχασε τὰς ἀρετὰς του.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Εἰς μέρος, εἰς τὰ ὁποῖα ὅλοι σχεδὸν εἶναι πληγωμένοι, τὸ νοσοκομεῖον ἀποτελεῖ τὴν καλλίτερον εἰσργεσίαν. Καὶ τὸ νοσοκομεῖον αὐτό ὑπάρχει. Τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα μας μετὰ προθυμίαν, ἡ ὁποία εἶναι ζηλευτὴ, μετὰ ταχύτητα, ἡ ὁποία εἶναι ὑπερτέρα παντὸς ἐπαίνου, ἐνήργησαν μίαν λατρικὴν ἀποστολὴν ἀπὸ δέκα ἐννέα ἰατροὺς καὶ νασοκόμους.

Ἀναβαίνομεν εἰς τὸ μέρος, ὅπου τὸ νοσοκομεῖον αὐτό ἔχει τὴν ἔδραν του καὶ εὐρισκόμεθα πρὸς μίαν μεγάλην σκηνῆς, ἡ ὁποία ἔχει στηθῆ κοντὰ εἰς ἔν δένδρον· κάτω ἀπ' αὐτὴν, ἐπάνω εἰς πρόχειρον τραπέζι, ἐξαπλοῦνται ὅλα τὰ κατάλληλα φάρμακα καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα, ὁ ἰατρός κ. Ξανθοπολιδῆς ἀλλάσσει τὰς πληγὰς ἐνὸς παιδίου, ἐνῶ ἡ νοσοκόμος κ. Εὐφημία Χατζοπούλου κάμνει μετὰ ταχύτητα καὶ μετὰ τέχνην πολλὴν ἔνα ἐπίδεξιμον, οἱ ἄλλοι βοηθοῦσι.

Σφίγγομεν τὸ χέρι τῶν ἡρώων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἡμέρας ἀπεδίωξαν τὸ ἔπνον των ἀπὸ τὰ βλέφαρά των, διὰ νὰ κερδίσωσιν ὥρας πολυτίμου ἐργασίας εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

Ἐν τῷ μεταξύ διακρίνομεν ἀπὸ μακρὰν μερικὸς ἰπτεῖς νὰ πλησιάζουσιν.

— Εἶναι ὁ κ. Σώτροπας, μᾶς λέγοντ, ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἀπὸ τὰ χωριά.

Καὶ πραγματικῶς μετ' ὀλίγον βλέπομεν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολῆς τῶν Ἑθνικῶν Καταστημάτων μας νὰ φθάνῃ συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν νοσοκόμον κ. Ἀγγελικὴν καὶ δύο-τρεις ἄλλους βοηθοὺς. Εἶναι ὅλοι κατάκοποι. Δὲν ἔχουν κοιμηθῆ δύο νύκτας· εἶχον ἐγχειρίσει τόσοσ πληγωμένους καὶ ὅμως μόλις ἔφθασαν ἤρχισαν τὴν νέαν των ἐργασίαν. Οἱ πληγωμένοι ἀφθονοῦσι, τὰ χέρια τῶν χειρουργῶν εἶναι πολυτίμα.

Εἶδομεν τὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία ἐγένετο, καὶ δὲν κρατούμεθα νὰ μὴ ἀπευθύνωμεν ἔν μέγα εὐγε εἰς τὰ Ἑθνικὰ Φιλανθρ. Καταστήματα καὶ εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς των.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Κατερχόμεθα καὶ διευθυνόμεθα εἰς τὴν παραλίαν. Ἡ «Μοῖρα», τὸ ἀτμόπλοιον τῆς

Πατριωτικῆς Ἐταιρείας, ἡ ὁποία ἀληθῶς πατριωτικὴ ἐδείχθη εἰς τὴν σκληρὰν αὐτὴν εὐκαιρίαν, μᾶς ἀναμένει. Εἰς τὴν παραλίαν μᾶς ἀποχαιρετοῦσιν οἱ πρόκριτοι μετὰ ἐνδείξεις εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχριστιῶν, τοὺς ἀποχαρτοῦμεν, τοὺς εὐχόμεθα ἐνίσχυσιν καὶ τοὺς ὑποσχόμεθα ὅτι τὸ Ἔθνος θὰ κάμῃ ὑπὲρ ποτε τὸ καθήκον του.

Ἐπιβιβάζομεθα καὶ ἀπαίρομεν. Παρακολουθοῦμεν ἐπὶ τῆς γεφυρᾶς τὴν γραφικὴν ἀκτὴν τῆς Θυάκης, διερχόμεθα πρὸς τὸν Γάνον, πλησιάζομεν εἰς τὸ κατάφυτον Λυθῆμιον καὶ ὀλοταχῶς διασχίζομεν τὴν Προποντίδα, μετὰ ὀκτὼ δὲ ὥρας πλοῦν φθάνομεν, νύκτα πλέον, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Ὁ ἐπίλογος τῆς θλιβερᾶς καταστροφῆς δὲν πρέπει νὰ σταματήσῃ εἰς τὰ δάκρυα. Τὰ δάκρυα, αἱ συγκινήσεις, αἱ συμπάθειαι, οὗτοι πόλεις ἀναστήνοσιν, οὗτε ἐπανορθοῦσι καταστροφᾶς. Χρειαζόνται καὶ τινα ἄλλα, ἅτινα δὲν πρέπει πρὸ παντὸς σήμερον νὰ φειδωλοῦσιν. Πρέπει νὰ ἐνοήσωμεν βαθύτατα, ὅτι ἡ ἀπώλεια τόσοσ πόλεων τῆς Θυάκης, ἡ δοκιμασία τῶν ἑλληνικῶν, κατὰ τὸ πλεῖστον, συνορισμῶν δὲν εἶναι μόνον δυστύχημα κοινῶν ὅσον δῆποτε μέγα καὶ ἄν θεωρηθῆ ὅτι εἶναι. Εἶναι πλήγμα κείριον εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ Ἔθνους. Ἄν οἱ κάτοικοι αὐτοὶ ἀπελπίσωσιν, ἄν μείνωσιν ἔρημοι καὶ εἰς τὴν τύχην των, ἔχουν ἀπολεσθῆ διὰ παντὸς, καὶ τὸ ὄνειδος, τὸ ὁποῖον θ' ἀντανακλασθῆ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὰ εἶναι πολὺ μεγαλειότερον τῶν συμφορῶν, τὰς ὁποίας αἱ πόλεις αὐταὶ ἔδοκίμασαν.

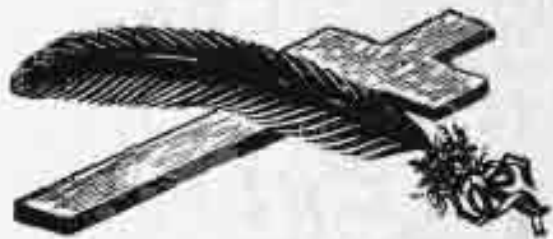
Ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι, ὄχι μόνον δὲν διατρέχει τὸν κίνδυνον τοιοῦτου ὀνειδῶσ τὸ Ἔθνος μας, ἀλλὰ τοῦναντίον ἡ καταστροφή αὐτὴ θ' ἀποτελέσῃ νέον αὐτοῦ ἐνδοξον φωτοστέφανον. Τὸ σύμβολον τοῦ ταλαιπωρηθέντος Ἔθνους μας εἶναι ὁ φοῖνιξ, ὁ ἐκ τῆς τέφρας του ἀναγεννώμενος. Ἡ τέφρα ἐκαλύψεν ἤδη τόσοσ πόλεις, ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ λείψῃ ἡ ψυχὴ, ἡ ὁποία θὰ τὰς ἀναστήσῃ.

Μετὰ τὴν ἀνίσχυρον φωνὴν μας ἐπικαλούμεθα τὴν ὁμόθυμον καὶ τὴν ἄμεσον ἀντίληψιν τοῦ Ἔθνους μας. Εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν τὸ κάλυπτον τοῦ πλουσίου καὶ ὁ ὀβλοῦς τοῦ πτωχοῦ εἶναι θαυματουργά, ἀρκεῖ νὰ ἐπέλθωσιν ἄμεσα καὶ ἄνευ βραδύτητος.

Ἄς δεῖξωμεν μίαν φορὰν ἔτι ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει ψυχὴν, ἡ ὁποία δὲν μένει ἀσυγκλήνητος· ἄς βροντοφωνήσωμεν διὰ τοῦ ἔργου μας ὅτι ἐκτιμῶμεν τὰς συμφορὰς καὶ ὅτι δὲν καμπτώμεθα ὑπὸ τὴν πρώτην πνοὴν τῆς θυέλλης.

Ἡ καταστροφή αὐτὴ θ' ἀποτελέσῃ τὴν λυδίαν λίθον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς. Θὰ διαψεύσωμεν ἀρὰ γε τὰς ἐλπίδας μας καὶ τὸ ὄνομά μας;

Δὲν τὸ φοβοῦμαι αὐτό· φθάνει δὲ μᾶλλον εἰς τὸ νὰ εὐγνωμονῶ τὸν σεισμὸν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, διότι αἱ καταστροφᾶι του θὰ ἐξάρωσι μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν Ἑλληνικὴν γενναιοφροσύνην, ἡ ὁποία θ' ἀνεγείρῃ ἐπὶ τῶν ἀμόρφων σωρῶν τῆς σήμερον πόλεις ὠραιότερας τοῦ παρελθόντος, εἰς τὰς ὁποίας θὰ σφύξῃ τὸ ὑγιὲς αἷμα καὶ ὁ ἀγνὸς ἐνθουσιασμός.

Ο ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ

Την Παρασκευήν 27 Ιουλίου.

1184 νεκροί.

1670 τραυματίαι.

80.000 όμογενεζς άστεγοι.

Δεινή τόν Έλληνισμόν και την χώραν επληξε συμφορά. Ίσχυοαι σεισμικαί δονήσεις και μετ' αυτάς πυρκαϊαί, επισυμβάσαι την νύκτα της π. Πέμπτης προς την Παρασκευήν καθ' όλην την νότιον Θράσην, κατέστρεψαν χωριά και πόλιντας άμιγών έλληνικών πληθυσμιών. Ο Γάνος, ή Χώρα, τό Μυριόφυτον, ή Περίστασις και τά περίξ των χωρία δέν ύπάρχουσι πλέον, μεταβληθέντα εις έρείπια. Άπειροι οί φονευθέντες και οί αίκτρών έντός των φλογών εύρόντες θάνατον.

Η Χώρα

Έπτά εκκλησίαί, έκ των οποίων τέσσαρες μεγάλαι, της Μητροπόλεως, του Άγίου Νικολάου, του Άγίου Χαράλιμπος και του Άγίου Θεοδώρου, άπετεφρώθησαν, αί δέ λοιπαί κατέφρυσαν μετά τόν σεισμόν. Τέλειον κατεστράφησαν τό Μοναστήριον του Άγίου Γεωργίου και αί σχολαί. Τριακόσιοι έκ των κατοίκων έφονεύθησαν ή άπηνθρακώθησαν. Τραυματία 350.

Μυριόφυτον

Αί εκκλησίαί, αί σχολαί, έπτά μεγάλαί άποθήκαι οίνων, τό διοικητήριον, οί άνεμόμυλοι, 1160 οικίαί κατηρειπώθησαν. Νεκροί 300. Τραυματία 250.

Γάνος

250 νεκροί. Έκ των 800 οικιών κατεστράφησαν αί 250. Έδώ πυρκαϊά δέν έξεσφάγη.

Περίστασις

Η εκκλησία, αί σχολαί έρείπια. Οί πλείστοι τόν τραυματιών μεταφέρθησαν εις Καλλιπόλιν, όπου άπέθινον.

Ηρακλείτσα

Αί περισσότεραι οικίαί κατέφρυσαν. Νεκροί 40.

Κερασειά

Κατεστράφη τό χωρίον όλόκληρον. Νεκροί 100. Τραυματία 50.

Πλάτανος

Τό χωρίον αυτό ύπέστη καθίζησιν. Όλαι οι οικίαί επέπεσον ή μία ειαι της άλλης. Τραυματία 80.

Καλαμιές

Οικίαί 100 κατηρειπώθησαν. Νεκροί 80.

Αβδίμιον

Όλόκληρον τό χωρίον κατεπλακώθη υπό των βράχων.

Σηλυβρία

Κατέφρυσαν ή Μητρόπολις, τό καρθENAγωγειον και οικίαί πολλαί.

Μάλγαρα

Αί περισσότεραι οικίαί κατεστράφησαν.

Μηλιό

Όλόκληρον τό χωρίον, έκ 500 οικιών, κατεστράφη.

Στέρνα

Κωμόπολις μέ 800 οικίαί. Κατεστράφη όλόκληρος. Τραυματία 60.

Κεσσάνη

Η πόλις αυτή κατά τό ήμισιον κατεστράφη.

Σχολάρι

Τό χωρίον αυτό κατεπλακώθη υπό των βράχων. Άπειροι οί τραυματίαί.

Καλλιπόλις

Έκ των 4500 οικιών μόλις αί 200 είναι κατοικήσιμαί. Τά εργοστάσια, τ' κυβερνητικά κτίρια, ό πύργος αί σχολαί μεταβλήθησαν εις έρείπια.

Τά χωρία Όρχανιέ και Κοβάκ όλοσχερώς κατεστράφησαν.

Εις τό έσωτερικόν της Καλλιπόλεως κατεστράφησαν τά έλληνικά χωρία Σενδοΰνι, Μολισμού, Πληγοΰρι, Γιουλεσίσι, Έξασμύη, Ίντοΰκιοι, Σημιτλή, Αράπ Κάις και παλλαί άλλα τουρκικά χωρία.

Και έν Δαρδανελίοις, Λαμψάκω, Μαρμαρῆ και Ίμβρω ό σεισμός σοβαράς προξένησε ζημίας.

Βοηθήματα. Έρανοι.

Μόλις ή φοβερή θεομηνία έγνώσθη ένταύθα, έπιτροπαί του Έθνικού ήμών Κέντρου και ιδιαίτεροί διαργανώθησαν προς βοήθειαν των σεισμηπλήκτων, των πάντων άστεγών, λιμωτόντων, των περισσότερο τραυματισμένων. Έν τη περιστάσει ταύτη κατεδείχθη έν όλη αυτής τη ισχύ ή άλληλεγγύη του όμογενούς στοιχείου.

Κεντρική Έπιτροπή του Πατριαρχείου.

Η Έπιτροπή αυτή, υπό την προεδρείαν της Α. Θ. Π. του Πατριάρχου, προέβη άμέσως εις συλλογήν ήράνων, εις χρήματα και τρόφιμα. Δι' έγκυκλίαν προς τάς Έφοροεπιτροπάς των έποριών συνιστάται ή Έγκαιρος διοργάνωσις ύπεπιτροπών.

Άπεστέλη επίσης έγκύκλιος προς τά Ορθόδοξα Πατριαρχεία, της υδιοκεφάλους Έκκλησίας και εις τάς ιεράς Μισίς του Άγίου Όρους και Σινά, δι' ης ζητείται ή συνδρομή αυτών υπό των θυμάτων. Όμοια έγκύκλιος διεβιβάσθη και εις όλους τούς Μητροπολίτας.

Και άλλη μεγάλη έπιτροπή.

Ϊ Έκτός της Πατριαρχικής, και άλλη μεγάλη συνέστη προς είσπραξιν ήράνων έπιτροπή, άποτελούμενη έκ των κ. κ. Εύστ. Εόγενίδου, Λεων. Ζαριφη, Τζών Ηλιόσκου, Άμβρ. Μουρογορδάτου, Μ. Παπαδοπούλου, Λεων. Άρβαντιδου και Μιλτ. Σινιόσυλου.

Η Ιατρική άποστολή

των Ε. Φ. Καταστημάτων.

Θυμασία ύφ' όλης της έπόφευς όργάνωσις έξ Ιατρών, φαρμακωσιών και νοσοκόμων άπέλθην εις Μυριόφυτον και έκείθεν εις όλα τά καταστραφέντα χωρία του έσωτερικού προς Ιατρικήν περίθαλψιν των θυμάτων.

Βοηθήματα της Κυβερνήσεως.

Η Κυβέρνησις άπέστειλε σκαπανέας, σκηνάς, άρτους και τρόφιμα. Κατηνίσθη έπιτροπή, ημείς

υπό την προεδρείαν του ύπουργού του Έγκαρίου, άπέλθην εις τα σεισμηπλήκτα μέρη.

Ο Πατριάρχης

εις τόν τόπον της καταστροφής.

Ο Πατριάρχης άπέρχεται εις τά σεισμηπλήκτα μέρη, ίνα παρηγορήσῃ και έμψυχώσῃ τούς παθόντας.

Ιδιωτική ένεργεια.

Πολυτιμηθείς έπιτροπαί συναΐσουσι χρήματα και τρόφιμα, καθ' έκαστην δε φορτία όλόκληρα άρτων και τροφίμων μετακομίζονται εις τούς παθόντας δι' άτμοπλοίων της Πατριωτικής, ημείς δωρεάν διατίθεται τά σκάφη της.

Η έπικουρία

της Έλληνικής Κυβερνήσεως.

Τριακόσιες χιλιάδες φράγκων διέθεσεν ή Έλλάς, ως πρώτην καταβολήν, προς άνέγερσιν οικημάτων εις τά μεγάλα κέντρα της καταστροφής.

Συνέστη έν Έλλάδι και μεγάλη έπιτροπή προς συλλογήν ήράνων υπό την προεδρείαν του Σαβ. Μητροπολίτου Άθηνών.

Άποστέλλεται επίσης έξ Έλλάδος δι' ιδιαίτερου άτμοπλοίου άφθονος ξυλεια.

Συλλυπητήρια έξ Εύρώπης.

Αί Κυβερνήσεις και οί Μονάρχαι της Εύρώπης τηλεγραφικώς συνελυκήθησαν την Α. Α. Μ. τόν Σουλτάνον επί τη μεγάλη συμφορῇ.

Ο στρατιωτικός νόμος.

Εις Γάνον, Χώραν και Μυριόφυτον εκηρύχθη ό στρατιωτικός νόμος.

Οί τραυματίαί.

Καθ' έκαστην έρχονται εις την πόλιν μας τραυματισμένοι, όδηγοίμενοι εις τά Νοσοκομεία των Ε. Φ. Καταστημάτων και εις τά κυβερνητικά νοσοκομεία.

Πολλαί επίσης οικογένειαί, γυναίκες, παιδία άποφρανιαθέντα, έκπατρίζονται εις άναζήτησιν άσύλου.

Ο έγχώριος Έλληνικός τύπος.

Άξιοθαύμαστος ή ένημερότης του έγχωρίου Έλληνικού τύπου. Μόλις έγνώσθη ή συμφορά, πάσαι αί όμόλογσοι έφημεριδες άπέστειλαν επί τάκου συνεικτικας των, αίτινες δι' πολυστήλων και λεπτομερών πληροφοριών κατέστησαν και καθιστάσιν ένημέρους τούς άναγνώστας των. Τά φύλλα γίνονται άναρπαστα.

Και τό 'Ασ' Όλα' έπετέλεσε τό καθήκόν του. Ο διευθυντής αυτού, σπεύσας έκ των πρώτων εις τά σεισμηπλήκτα μέρη, έλαβε διαφόρους φωτογραφικους εικόνας, αίτινες δημοσιεύονται εις τό τεύχος τούτο.

Έξ Άμερικής.

Διά τηλεγραφήματος προς τά Πατριαρχεία, ό διευθυντής της 'Ατλαντίδος' κ. Βλασιός έζήτησε πληροφορίας περί του μεγέθους του άιέθρου, ίνα άναλόγως διενεργήσῃ ήράνους μετ' ή των έν Άμερική Έλλήνων.

Η άνοικοδόμησις.

Τό Έθνικόν ήμών Κέντρον και τό Έθνος όλόκληρον σταθεράν έχει άπόφασιν V' άνοικοδομήσῃ τά έρειπώθέντα χωρία, κατοικούμενα υπό άμαγούς Έλληνικου πληθυσμού. Και εις τό έργον τούτο δά έχη συνεπίκουρον όλον τόν έξω Έλληνισμόν.

Τόν όβολόν σας ύπέρ των παθόντων άδελφών μας.

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΩΝ

ΠΩΣ ΑΝΕΜΟΡΦΩΘΗ Η ΙΑΠΩΝΙΑ

Τὸ Τόκιο ἢ Ὑεδῶ εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰαπωνίας, τὴν ὁποίαν ὁ Διητὴς εἰς μίαν περὶ αὐτῆς πραγματικὴν ὀνομάζει **Χώραν τῶν Χρυσανθέμων**.

Τὸ Τόκιο, κείμενον ἐπὶ τῆς νήσου Νιγῶν, εἶναι ἀπέραντος πόλις, ἀπὸ τὰς πλέον πολυανθρώπους πόλεις τοῦ κόσμου.

Εὐρίσκεται ἐπὶ ἐκτεταμένης πεδιάδος μὲ πολλοὺς γραφικὰς πέριξ αὐτῆς λόφους, μὲ πολλὰ προάστια, συνδεόμενα μεταξὺ τῶν μὲ ωραίας ξυλίας ἢ σιδηρὰς γεφυράς, μὲ τεχνικωτάτας διώρυγας καὶ μὲ αληθυσμὸν περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια.

Ρυμοτομία καὶ οἰκοδομικὴ καθ' ὅλα εὐρωπαϊκῆ, λεωφόροι, πάρκα, κήποι, ἐξοχαί, ὅλα μὲ τὴν τελευταίαν τῆς τελειότητος λέξιν, ἀνάκτορα δὲ ἀχανῆ καὶ ἐγειρόμενα ἐπὶ οἰκοπέδου, τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλον τόπον ἴσως θὰ κατεῖχεν ἑκαστὴν πόλιν.

Εἰς ὅλα αὐτὰ προσθέσατε μίαν θαυμασίαν ἀγορὰν καὶ τὸ ἀπειράριθμον τῶν ὑπερνηλίων καπνοδοχῶν, αἱ ὁποῖαι μαρτυροῦν διὰ τὴν ἀνεπτυγμένην ἰαπωνικὴν βιομηχανίαν, καὶ θὰ ἔχετε τελείαν ἰδέαν τῆς καθ' ὅλα εὐρωπαϊκῆς πρωτευούσης τῆς Χώρας τῶν Χρυσανθέμων.

Δὲν γνωρίζω, εἴν ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀρχαιότητα, περὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ ἀνάκτορα διατηροῦνται ἀκόμη ἀρκετὰ ερείπια, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦν τὴν φεουδαλικὴν ἐποχὴν τῆς Ἰαπωνίας.

Ὁ σύντομος αὐτὸς πρόλογος ἀπαντᾷ εἰς ὠραίαν εἰκονογραφημένην πραγματικὴν περὶ τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοῦ ἀποθανόντος ἀναμορφωτοῦ αὐτῆς αυτοκράτορος Μοῦτσο-Χήτω, γοαμμένην ἀπὸ τὸν περιηγηθέντα καὶ γνωρίσαντα καλῶς τὴν Χώραν τῶν Χρυσανθέμων Bellesort.

Τὸ δόρατο παλάτι.

Ὁ μυστηριώδης ἐνοικὸς του.

Εἶναι ἀπαράμιλλα τὰ βασιλικά ἀνάκτορα, λέγουν πολλοί, ἀλλὰ πόσοι τὰ ἐγνώρισαν;

Σὰς ἐπιτρέπεται νὰ περάσετε τὴν πρώτην, τὴν δευτέραν σειρὰν τῶν ὑψηλῶν τειχῶν του, νὰ θαυμάσετε ὅλην τὴν φαντασίαν τῆς γλῶσσης, τῶν ἀνθέων, τῶν δασυλλίων, νὰ μείνετε ἐκπληκτοὶ πρὸ τῶν λιμνῶν, τῶν πιδάκων, τῶν γεφυρῶν, τῶν ἀγαμάτων, τῶν ἀνακτορικῶν κήπων καὶ τῶν ἄλλων ἐντὸς αὐτῶν διαμερισμάτων, ἀλλὰ τὰ ἰδιαιτέρως βασιλικά ἐνδιαίτηματα εἶναι πάντοτε ἀόρατα.

Εἴν ἡ περιέργεια σὰς κεντήσῃ νὰ ἐρωτήσετε περὶ τούτων, αἷς δεκνύσων ἕνα κίτασπρο ἐν σχήματι πυγίδος κομμοτάτον μικρὸν κτήμα, μὲ ἕνα ὀλόασπρον ἐπίσης τετραγώνον πύργον, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον, μαγευτικῶ-

τατα ἀναφριχῶνται πολυχρῶμα ἀνθή καὶ φυλλώματα καὶ σὰς λέγουν:

— Νά, αὐτὸ εἶναι τὸ βασιλικὸν γραφεῖον. Ἔτσι συνειθίζου νὰ τὸ ὀνομάζου τὸ ἀραιότατον ἐκείνο βασιλικὸν διαμέρισμα.

Ἄλλὰ τίποτε, ἀπολύτως τίποτε, δὲν μαρτυρεῖ, ὅτι μέσα εἰς αὐτὸ ὑπάρχει ζωὴ, ἀνθρωπίνη ὑπαρξίς.

Μάστιγν ἐπιμένετε νὰ ἐπισκεφθῆτε ὅλα τὰ περηνότατα ἐκεῖ μέρη, διὰ νὰ κατορθώσητε ἐπὶ τέλους, ἔστω καὶ μίαν φορὰν, νὰ συναντήσητε τὸν ἐνοικὸν του.

Ποτέ, ἀπολύτως ποτέ, δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχητε. Καὶ διατί;

Διότι, ὁ αυτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας, ὁ φημισμένος Μικάδος ἠγνῶσι νὰ ζῆ μερὰν ἀπὸ μεγαλοπρεπῆ ἐνδιαίτηματα, ἐπειθῆμει πάντοτε μακρὰν τούτων νὰ εὐρίσκειται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ του, τοῦ λαοῦ ποῦ τὸν ἐλάτρευε, παρηκολούθει μόνος του τὴν πρόοδον καὶ τὰς ἐλλείψεις τῶν ὑπηρετῶν του, μετὰ τῶν ὁποῖων ἦτο κυριαλεκτικῶς ἕνα σῶμα, μιὰ ψυχὴ.

Ὁ Μικάδος τῆς Ἰαπωνίας ἦτο τὸ πρότυπον ἡγεμόνος, ὄχι μόνον τῆς Ἀσίας, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης.

Υπερτέροι κατὰ πολὺ καὶ αὐτὸν τὸν Καίσερ, διὰ τὸν ὁποῖον τόσαι ἀσυνήθεις εἰς αὐτοκράτορα ἔχουν γραφῆ συνήθειαι.

Ἄνατρέφεται διὰ νὰ γίνῃ θεός

καὶ νὰ μισῇ τοὺς Εὐρωπαίους.

Δὲν ἐξηκριβώθη ἀκόμη ἡ καθ' ἑαυτὸ σημασία τῆς λέξεως Μικάδος.

Μερικοὶ τὴν παρίουον ἐκ τῆς λέξεως «μικ», ἡ ὁποία ἰαπωνιστὶ σημαίνει **ὕψηλός, σεβαστός** καὶ τῆς λέξεως **κάδο**, ἡ ὁποία σημαίνει **πύλη**.

Ὡστε ἡ σύνθεσις τῶν δύο λέξεων ἰσοδυναμεῖ σχεδὸν μὲ τὸ παρ' ἡμῶν Ὑψηλὴ Πύλη, χωρὶς ὅμως σαφῆς ἐκ τούτων νὰ ἐξάγεται ἔννοια.

Ἄλλ' ἀδιάφορον, οἱ Ἰάπωνες ὅταν λέγουν Μικάδο ἐννοοῦν τὸν αυτοκράτορά του καὶ μὲ αὐτὸν πάλιν ἐννοοῦν τὸ λατρευτότερόν του ὄν, ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον ἀφιερώνου, θυσιάζου καὶ τὴν τελευταίαν τῆς ζωῆς του πνοήν.

Ὁ πρῶτος ἐκ τῆς δυναστείας του, ὁ Γιούνο Τέννο, ἐβασίλευσε τὸν ἕκτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα.

Ὁ Μοῦτσο-Χήτω ἐγεννήθη τὴν 5 Δεκεμβρίου τοῦ 1852, ἀνῆλθε δὲ τὸν θρόνον τῆς 1867, τὰς παραμονὰς δηλαδὴ τῆς ριζικῆς ἀναμορφώσεως, ἡ ὁποία, σαρώσασα πᾶσαν βαρβαρότητα καὶ ἀμάθειαν, ἔθεσε τὰ θεμέλια τῆς σημερινῆς ἀκμῆς καὶ τῆς προόδου, ἐλάχιστοι δὲ περὶ αὐτῆς ὑπῆρχον σαφεῖς γνώσεις.

Οἱ αἰῶνες, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον παρήχοντο, χωρὶς διάλου νὰ τὴν μεταβαλλου.

Ὁ Μικάδος, λατρευόμενος μᾶλλον ὡς θεός, εἶν βίον περιωρισμένον εἰς τ' ἀνάκτορα τῆς ἀρχαίας πρωτευούσης τοῦ Κιότο, ὅλη δὲ ἡ πολιτικὴ ἐξουσία ἦτο συγκεντρωμένη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πανισχύρου Σόγεν, φυλάρχου καὶ ἐπιμελητοῦ τῶν ἀνακτόρων.

Ὅπως οἱ προκάτοχοί του καὶ ὁ Μοῦτσο-Χήτω, περιορισμένον εἰς τὰ μεγαλοπρεπῆ του ἀνάκτορα, συναεστρέφειτο μὲ ὠρισμένην τάξιν ἀνθρώπων, πρὸ πάντων ἱερωμένων, καὶ ἐκεῖ, ἐν μέσῳ τῶν πεσάρων τοίχων, ἐπάνω εἰς τοὺς ὁποίους ἦσαν ζωγραφημέναι ἡ γεγλυ-

μένα ποικιλόχρῳσι συμβολικαὶ εἰκόνες, ἐπρεπε ν' ἀκολουθῆ τὴν πολιτείαν, τὴν ὁποίαν τῷ ἐπέβαλον οἱ περὶ αὐτόν, πολιτικὴν δηλαδὴ ἀντιχριστιανικὴν, ἀντιευρωπαϊκὴν, πολιτείαν τέλος κατὰ πάντα μισῶσον.

Ὅταν ἐμειλιθῆ καὶ ἀπεφασίσθη ἡ πτώσις τοῦ Σόγεν, μία καὶ μόνη φωνὴ ἠκούετο καθ' ὅλην τὴν ταραγμένην χώραν, ἡ φωνὴ «ἔξω οἱ ἄγριοι, κάτω οἱ βάρβαροι», ἄγριους δὲ καὶ βαρβάρους ἠγνῶσιν τοὺς Χριστιανούς καὶ ἐν γένει τοὺς Εὐρωπαίους.

Δεκατριετὴς ὁ Μοῦτσο-Χήτω, τῷ 1868, ἐνυμφενίθη τὴν δεκαεξαετίδα αυτοκράτειραν, ὠραίαν καὶ καλὴν, ἀλλὰ μηδεμίαν ἔχουσαν γνώσιν περὶ τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρχον ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος τῆς.

Ὅπως ὁ Μικάδος καὶ αὐτὴ, ὡς προηγήμισσα, εἶχε διδαχθῆ, ὅτι τὸ πρῶτον βασιλικὸν της καθήκον διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἀγάπην τῶν ὑπηρετῶν της, ἦτο ἡ ἐξουσία ἀπὸ τὴν χώραν της τῶν ξένων καὶ ὁ ἀμειλικτος διορισμὸς παντὸς μὴ ἰαπωνικοῦ.

Ἄλλ' ἠπατήθησαν οἱ ἀγαθοὶ Ἰάπωνες, διὰ τὴν ἀκριβῶς τὸ βασιλικὸν τοῦτο ζῆλον εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον ἐπέφερε γενικὴν ἐπὶ πάντων ἀναστάσιωσιν, ἀνόρθωσιν καὶ ἀναμόρφωσιν τῆς πατρίδος τῶν ταχίστην καὶ ἐπιωφελεῖ, τῶν ὁποῖων παρομοίαν δὲν ἀναφέρει ἡ ἱστορία.

Παντοῦ ἀναμόρφωσις.

Παντοῦ πρόοδος.

Τῷ 1868 τὸ πᾶν δονεῖται εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, μὲ δόνησιν, ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ νὰ καταρῖνη τὰ πάντα ἐκ θεμελίων.

Ὁ φεουδαλισμὸς καὶ τὸ πανίσχυρον τοῦ Σόγεν τρέμει ὡσάν φύλλο, εἶναι ἑτοιμὸν ὡσάν σκιά νὰ ἐξαφανισθῆ πρὸ τοῦ ὀρηκτοῦ φέματος τοῦ εὐρωπαϊσμοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Μικάδου ἠρξασα πινναχόθεν νὰ πνέῃ ὀρηκτικῶς.

Καὶ πρόκειται μάλισ πρὸ δεκαεξαετῆς Μικάδου.

Οἱ σύμβουλοί του, οἱ ὁποῖοι μέχρι χθὲς ὡς κατήχησιν τῶν εἶχαν τὴν διδασκαλίαν τῶν μίσιους κατὰ παντὸς εὐρωπαϊκοῦ, χριστιανικοῦ, οἱ αὐτοὶ σύμβουλοι τὸν προτρέπου τῶν καὶ τὸν ὑποστηρίζου εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν χώραν των.

Τὶ πρὸς ταῦτο ἐμειολάβησεν, εἶναι ἀπὸ τὰ ἰδιαιτέρως ἐκεῖνα μυστήρια, τὰ ὁποῖα τὸν Μοῦτσο-Χήτω ἀνέδειξαν μέγαν αυτοκράτορα.

Μίαν πρωίαν ἐξέρχεται τῶν ἱστορικῶν ἀνακτόρων του, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπὶ τῶσδε αἰῶνας ἡ ζωὴ τῶν ἡγεμόνων διηλθεν ἐν σιωπηλῇ μόνον θρησκομανίᾳ, καὶ ἀποφασίζει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κιότο, τὴν πόλιν δηλαδὴ, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἰάπωνες ἀπέδωκαν ὅτι ἐγεννήθησαν ὅλοι οἱ θρύλοι καὶ αἱ ἀπειράριθμοι παντοειδεῖς φανατικαὶ παραδόσεις των.

Ὁ λαὸς των, παρ' ὅλην τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τὴν ὁποίαν πρὸς αὐτὴν τρέφει, κλαίει, ὅλοι λυποῦνται καὶ πενθοῦν διὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Μικάδου.

(Ἔπειτα τὸ τέλος)

Α. Φ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

M. ΜΑΡΚΟΥΤΣΗ

Η ΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΠΕΡΣΙΑΣ

Η ΑΝΤΙΣΤΗΛΟΣ

[συνέχεια από σελ. 1483]

— Πώς προσποιείσαι ότι λησμονείς;... Καλά, παιδί μου, ήσυχζε δεν θα σε κάνω πλέον λόγον ει' αυτόν, διά τόν ύψαιον 'Αδελούν... να μη τόν επισκεφθώμεν πλέον, αφού δεν έχεις εμπιστοσύνην εις εμέ...

Οί όφθαλμοί της Χαλιού έπιλήθησαν δακρύων. — Φίλη μου, αδελφή μου, είπε, συγχώρησόν με... δεν είχα τό θάρρος... άλλ' αφού τόν έπαινεΐδον, δεν συγγνωσΐμι πλέον... τόν αγαπώ... πρέπει να τόν βλέπω, ν' άκούω τήν φωνήν του... αλλά φοβώμαι...

— Φοβείσαι; τίσαι παιδί άκόμη. Και πού βλέπεις τό κακόν; 'Ο Χασάν είναι καλός, ναι, αλλά διά σε είναι γέρον, είναι σοβαρός άνθρωπος. Νέα σύ, παιδί άκόμη, είναι δυνατόν να ψυχράνης τόν νιανικόν σου και πρώτον έρωτα με τής περιπτώξεις του; 'Αγαπίς τόν 'Αδελούν, άγάπα τον άρρόβωσ' εγώ, ή φίλη σου, ή αδελφή σου, θιά προσετατεύσω τάς σχέσεις σας...

— 'Αλλά δεν θέλω να άπειτήσω τόν Χασάν, όχι... — Δεν θα τόν άπειτήσης, ήσυχζε. 'Απιστία είναι να μοι όμιλής περί του... φίλου σου, ν' αγοράζης ύφασματά από τό κατάστημά του ή να δέχεσαι κανέν δάρον, όλίγα άνθη;

— 'Α! πόσον είσαι καλή, πόσον σε αγαπώ! έφώνησεν ή Χαλιού, περιττωσομένη και καταφιλοδοσα τήν Κισέμ...

'Από τής ημέρας εκείνης συχνάκις μετάβαινον εις τήν 'Αγοράν και εις τού νεαρού Πέρσου τό κατάστημα. άπαξ ταύλάχιστον τής εβδομάδος. Κοι ένίστη μετάβαινον μόνα, άνευ τού σύζυγου, τόν όποϊον δι' επιτηδείων προφάσιον ή ποιηρά Κισέμ άπερμάχοντε.

Και έκάστοτε εις άλλο τμήμα τού ύφασματοπωλείου άπεγύρωι, μόνον καταλείπουσα τό έρωτικόν ζεύγος, επί σκοπώ έπιπλέον να διαθερμάνη τής Χαλιού τό πάθος.

— Χαλιού, τή είπεν έπιτραν νυνά, πρέπει να παύσωμεν τάς επισκέψεις μας εις τού 'Αδελούν, μοι φαίνεται ότι...

— Τι; Μήπως ό έφέντης... — 'Όχι, όχι, ή 'Αισκέ κατι ύποπτεύεται... Χθές μοι έλεγεν ότι τή φαίνεται πολύ παράδοξον να αγοράζωμεν ύφασματά από τό ίδιον πάντοτε κατάστημα.

— Και... δεν θα υπάγομεν πλέον εκεί; — 'Όχι.

—... Και είναι τούτο δυνατόν, καλή μου Κισέμ;... 'Από δύο μηνών τόν βλέπω τόσο συχνά, είμεθα τόσο εύτυχείς!... Να μη τόν βλέπω, να μη με βλέπη!...

— Υπάρχει μέσον θεραπείας, είπεν ή Κισέμ, άλλ' ήξείρω ότι δεν θα τό μεταχειρισθής.

— Ποϊόν; ήρώτησε ζήλοως ή νεαρά σύζυγος τού Χασάν.

— Να τόν δέχεσαι έδώ.

'Η Χαλιού άνηγέρθη έντρομος.

— 'Εδώ; εις τόν γυναικονίτην; — Ναι, έδώ, εις τόν γυναικονίτην να δεχθώ άνδρα ξένον! 'Αλλ' είναι άνοσηλόγημα...

— Καλά, είπεν ή Κισέμ, δεν έπιμείνω, αφού τό νομίζεις τόσο φοβερόν, άς μη γίνη πλέον λόγος περί τούτου.

'Από τής ημέρας εκείνης ή Χαλιού διν είδε πλέον τόν νεαρόν ύφασματοπώλην, ούτε άνήρκει τό όνομά του. 'Όποτε μετάβαινον εις τήν 'Αγοράν, ή Κισέμ άπέφυγε τό κατάστημα τού Πέρσου, παρά τίς ένδομήχους διαθέσεις τής νεαρής γυναι-

κός, καταφανούς γενομένης έκ τών λαθραίων βλέματων, τά όποια μακροδεν εις τήν θύραν τού ύφασματοπωλείου έφριπεν. 'Η Κισέμ ψυχρά, τήν άδιάφορον προσποιημένη, έτήρη σιγήν περί τών παρελθόντων, βεβαία, ότι ή Χαλιού περισσότερον έκ τής κακιστάσεως ταύτης έπαιχε και ότι θα έπήρξατο μετ' ου πολύ ήμέρα, καθ' ήν ή έρσίου νεαρά γυνή θα έζήτει εκείνο, τό όποϊον υπό τό κράτος τής εκπλήξεως και τού φόβου είχε κατ' άρχάς άνησΐη.

'Η Χαλιού όσημέραι περισσότερον καθιστατο μελαγχολική. Δεν έζηήσχατο, μόνη δέ όλοκλήρους ώρας δαήσχατο έν τώ ιδιωτικώ αύτης δωματιώ ρεμβαζούσα, άγρυπνούσα, πάσχουσα...

— Και με ποϊόν τρόπον θα τόν εισαγάγης; ήρώτησεν αίφνης τήν Κισέμ ή Χαλιού ήμέραν νυνά, καθ' ήν έν σιγή είσγαζόντο επί χειροτεχνήματος.

'Η έρώτησις αύτη ήτο τόσον ψικική, ώστε θα ένόμιζεν ό άκούων ότι συνεχίζετο θέμα όμιλίας προσφάτου.

'Απήστρωσαν έκ χαράς οι μαύροι όφθαλμοί τής άντιζήλου.

— 'Ω! είναι ήπλοδοτάτον, είπεν άρέσιας. Τήν ώραν, κατά τήν όποιαν ό Χασάν προσέσχηται, θα εύρωμεν πρόφασιν να άπομακρύνωμεν τόν Γιουσοφ, ή' άποκαμήσω κατόπιν τάς δύο θεραπευτίδας... 'Εχω τό κατόλληλον ναρκωτικόν.

— 'Α!...

'Επήλθε μακρά σιγή... Μετά δύο ήμέρας ή Χαλιού χαμηλοφώνως ήρώτησε τήν Κισέμ:

— Και πότε... πότε θα έλθη;

Παρ' όλίγον φωνήν θρυάμβου να εκράλη ή άντιζήλος. 'Επί τέλους! 'Η στιγμή τής έκδεκίσεως έπληρώσαν!

— 'Αφρον, εάν θέλγης, είπεν.

— 'Αφρον!... αφρον! επανέλαβεν έν ταραχή ή Χαλιού. Και με διαβεβαίωσε ότι ό έφέντης...

— 'Ο έφέντης θα εύρίσκαται εις τό τέμενος, σοί λέγω... 'Αλλ' όταν σε είδοκώσω ν' άποχωρισθής, θα με ύποκούσγης.

— Θα σε ύποκούσω, καλή μου Κισέμ.

— Και τώρα να ένδυθώμεν. 'Εχομεν καιρόν να μεταβώμεν εις τού 'Αδελούν, πρέπει να τόν προσεδοκιμασωμεν. Δεν θα παρεξηγηθ ή μετάβασις μας εις τό έμπορικόν του... τόσο καιρόν έχομεν ν' αγοράσωμεν άπ' αυτόν ύφασματά... και να πωλήσωμεν... αισθηματά!...

Μετά δύο ώρας έπίστρωσαν.

Μεταξύ χαράς και φόβου εύρισκομένη ή Χαλιού, δεν ήδύνατο να ήσυχάση. 'Επί τέλους! Θα παρέμεινε μόνη μετ' τού έραστού!... Εις τό ιδιωτικόν τής δωμάτιον, μακράν τών βλέματων, άσκετής, όποίας θα διήσχατο σιγμάς έρωτος, είκροσύνης, άπολαύσεως!... 'Αλλ' εάν ό Χασάν;... 'Όχι! 'Η Κισέμ είναι τόσο εύφηνη, ώστε, άναλαβούσα τήν ύπόθεσιν, αίσιως θα διαεγάγη αύτην...

'Αλλ' έν τούτοις άνησυχεί, άγρυπνήσασα καθ' όλην τήν νύκτα.

Και ή Κισέμ δεν έκοιμήθη κατά τήν νύκτα εκείνη. Θα έπειτύγχανε τό καταχθόνιον σχέδιόν της... 'Ω! ή γλυκεία έκδίσκασις! Λι' ένός πικημάτος να πληή και τούς δύο! Να πληή τόν Χασάν, βαρυνθέντα πλέον αύτην, τήν πρώτην σύζυγον και μητέρα τού τέκνου του, αύτην τήν διατηρούσαν είπέτι τήν φρονηδίτην και τό σπρίγος, τόν όλοκλήριον αυτόν, τόν έκδαμψθέντα από τό έφημερον κάλλος κόρης μικράς, άδαούς τών άποκρύφτων του ήδονικού έρωτος. Να τόν πληή εις ό,τι εκείνος είχεν ίερόν και προσφιλέ; Να τόν άμισήσγ διά τής άτιμίας τής νεαρής του σύζυγου, να κηλιδίσγη τήν νιαν νυμφικόν του παστάδα, να προσοισή πρό τών όμμάτων του τήν αφρον έκείνην και άθίαν Χαλιού ως κοινήν γυναικα τών τριούδων, δεχομένη ξένον άνδρα εις τό ιδιωτικόν τής δωμάτιον, άπαιδούσαν τό όνομα και τόν όλιον τού έντιμου και σεβασμού Μιρζα Χασάν Χαν!... Να πληή, άπ' έρωτος, και αύτην, τήν άπεριόριπτος συγκρατηθεύσαν εις γάμον μετ' άνδρός, πηρήλικας και σύζυγον φίλη τής έπί οικιακής ίσας, να έξουκίσγη αύτην, έπιφορημένη επί κάλλει και άγάπη τού σπριβίου.

ΣΤ'

— Στείλε τόν Γιουσοφ εις τήν 'Αγοράν, είπεν τήν έσπέρησ ή Κισέμ εις τήν Χαλιού, ό έφέντης έπιμαζέται διά τό τέμενος... ή ώρα τής συναντήσεως πλησιάζει... αι θεραπευτίδες κακοθύνται. Μεθ' ό μετάβη εύδός παρα τή Χασάν.

— 'Ο 'Αλλάχ μετά σου! τώ είπεν ίαχαρίτως. 'Ο Χασάν έξέπλάγη. 'Από πολλού δεν τήν έβλεπεν, άπ' φεύγον πίσων μετ' αύτης σέβαν.

Και ήπειξε τήν πρώτην του σύζυγον, θέλιον να μαντεύσγ τό αίτιον τής άπροόπτου έκασοφίας τής.

— 'Εφέντη μου, τώ είπεν έκείνη με ύφος ταπεινόν, με άσπρυγίας, τό βλέπω, άλλ' εγώ δεν έπαυσα να ένδιαφέρωμαι διά σε, διά τήν εύτυχίαν σου, διά τό καλόν σου, διά τήν τιμήν σου...

— Διά τήν τιμήν μου;... Τι έννοείς, Κισέμ; — 'Εφέντη μου, δεν ήξείρωσι άν πρώτη να...

μάθης... — Λέγε! έφώνησεν έπιτακτικώς ό Χασάν.

— 'Εφέντη μου, κάποιος ξένος από ήμερδών έρχεται έδώ, περιτριγυρίζει έξω από τόν γυναικονίτην, από τό δωμάτιον τής νεας σου σύζυγου...

'Ο Χασάν ήρπασεν τήν χείρα τής Κισέμ.

— Τι λέγεις; έρωτησεν άγρίως, άνην έρχεται έδώ! ψάξουσι! ψάξουσι!... Κατηγορεί τήν Χαλιού, τόν άγγελον αυτόν!...

— Δι' πυχή άνθρώπου! Το πάθος σου σε τυφλώνει, δεν βλέπεις και δεν θέλεις άτόμη ν' άκούσγς...

— Λέγε!...

— 'Ο ξένος αυτός θα έλθη τώσα... τόν περιμένει ή έρωμένη σου, ή... σύζυγος σου. Περιμένουν να φύγης...

'Ο Χασάν έβέβαλεν άγρίαν κωνίγη και έπαλλος έξώρμησεν.

Μετά τινος σταγμάς ό 'Αδελούγ διήσχατο τόν διίδρωμεν και εισήσχατο εις τό δωμάτιον τής Χαλιού.

'Ο Χασάν τόν παρηκολούθη.

Μόλις ή θύρα τού δωματιου εκλείσθη, ό Χασάν, μανιώδης, θηριον έξηγησομένην πλέον παρα άνθρώπου, έφορμά και διά λακτισμάτιον έπιτίθηται κατά τής θύρας.

'Η θύρα ύποχωρεί... Λι' ένός άλματος εύρίσκαται πρό τού 'Αδελούν, και πριν ή συνίλθη οήτος έκ τής άποτόμου προαβολής και έπιχωσΐγη ν' άμυνθ ή, βιάζεται μέχρι λαβής εις τό στήθος του τό καμύλον έγγειδίον του.

'Ο 'Αδελούν πίπτα' τό αίμα οεί άφθονον, όρημητόν.

'Ο θάνατος έπήλθεν άποτομώς.

— Σκύλλε! βροντάει ό Χασάν. Και διά τού πάθος λακτίζει τό άπναιον πύμα.

Παρέκει ή Χαλιού, λυσικομος, κατέπτων επί τού κάπνους άδρανής.

Προχωρεί ό Χασάν προς αύτην και άπαιθεί αύτην διά τού ποδός.

— Περιμένεις, λέγει διά φωνής κωνιγμένης, τήν ίδιαν κωνίαν; όχι, δις δεν θα κηλιδίσω με τό άπναιον αίμα σου τας χειράς μου. 'Η ποιηή σου, μαρόν γίνωνται, θα είναι άνάλαγος προς τό έγκλημα σου...

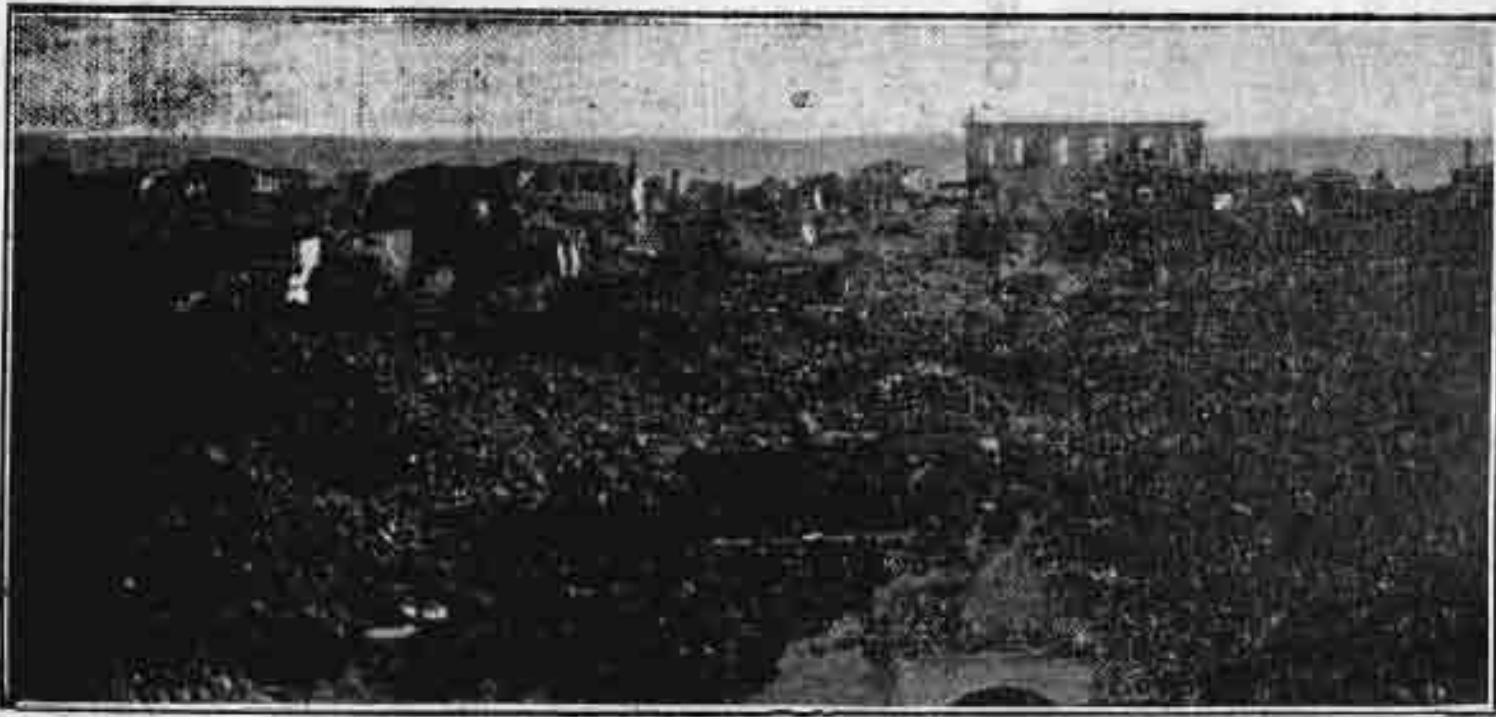
(τό τέλος εις τό επόμενον)

M. ΣΩΦΡΟΝΙΔΗΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΟΠΙΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ Η ΑΝΑΤΟΛΗ Τη αρχαιότερη των εργασιών ΕΝΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ Τέρθεν από τριακονταετίας υπό ΑΛ. Γ. ΑΚΡΙΤΙΔΟΥ ΠΑΡΑΓΕΙ όλα τα είδη των οίνων και κρασιών πύμα, Δοξάκο, μαστίχην, κωνιακ, ρούμι, λικέρ κ. έ. λοιπά. ΚΑΤΕΧΕΙ κωνίαν παρακαταθήκη κωνιακ εις κωνία και βαρέλια μικράς χωρητικότητος. ΦΗΜΙΖΕΤΑΙ διά τό θαυμασιον 'Οϊόμακον κωνιακ, κωνίον σημαχικόν, συνιακωμενον υπό τών Ιστρούν και εισηρημένον εις τα κωνιακτα φαρμακεία ως άλιθίον κατά τών στομαχικών καθήκοντων. Διά τό όρακόν «Κωνία» 'Ανακας, εύρισκώμενον εις κωνία και περιζήτητον έν Ρωσίη. ΕΡΤΑΖΕΤΑΙ με όλας τας πόλεις τής Μικρας, θα άσχη και με άποπερικόσιν. ΔΙΑΠΗΡΕΙΕΙ διά τό άριστον είλικό, δι' άπ' παράγει όλα τα είδη των οίνων και κρασιών κωνίαν, και τας τας έντός κωνιακωμενάς τμήας του. ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ τιμολογία επί παρτίδα κληρ' ροφίας κωνί τή αίτηθέντι.

Ο μητροπολίτης
Γάνου και Χώρας
μετά της
Επιτροπής
και
δημοσιογράφων

Τί απέμεινε
από μίαν
ώραϊαν πολίχνην

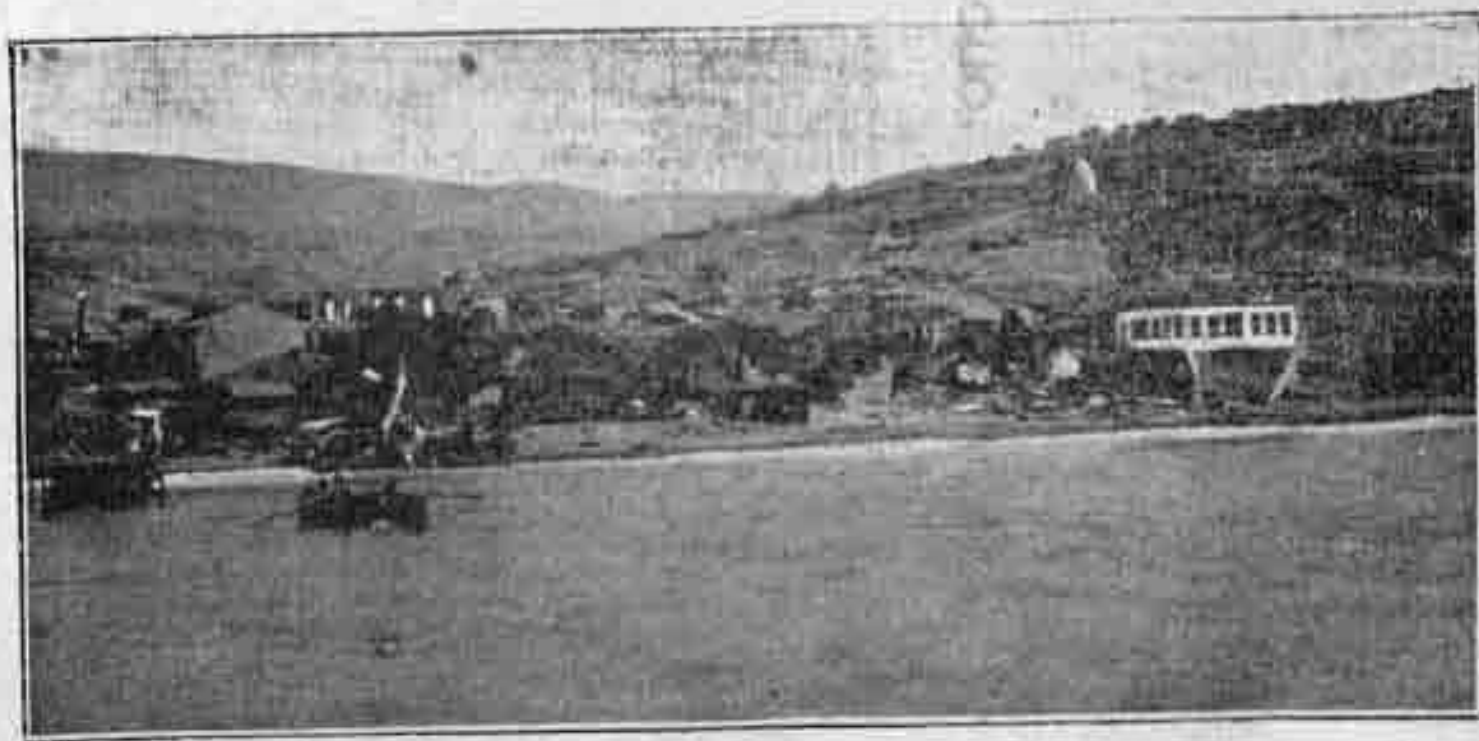

ΒΟΗΘΗΣΑΤΕ
ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ

ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ

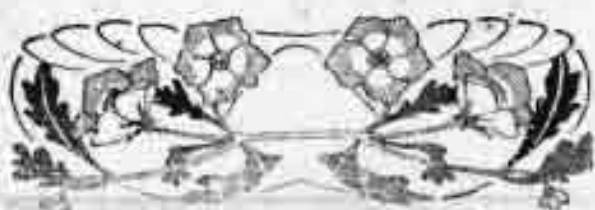
Τὸ Νοσοκομεῖον
τῶν
Ἐθν. Φιλανθ.
Καταστημάτων.

Ἡ
κατεστραμμένη Χώρα.
Ἐποψὶς
ἐκ τῆς θαλάσσης.

ἈΝΙΣΤΑΣΑΤΕ
ΤΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΙΣΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΩΝ

Paul Herrieu, ακαδημαϊκός.

Η ΕΥΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

— Όχι, διεκήρυξεν ἡ χονδρή Καλλιόπεια, αἰκοδέσποινά μου, κινούσα τὴν διὰ ψευδοῦς ἔαυθης κομμώσεως ὄραϊαν κεφαλὴν της, μεθ' ὑψηλῆς ἐπιθετικῆς ἀντήρσεως αὐτῆς. Ὁμια ἐπρόκειτο περὶ ζητήματος τοῦ φύλου της ὄχι! δὲν θὰ μὲ πείσητε νὰ θεωρήσῃ λογικόν, ὅτι τὰ πράγματα συνήβησαν ἐν τῷ ἐπιγελαίῳ παραδείσῳ μεταξὺ Ἀδάμ καὶ Εὔας, ὅπως ἀναφέρονται. Ἡ διαγωγή, ἣν ἀποδίδουσιν εἰς τὴν Εὔαν, εἶναι ἀπαράδεκτος Βεββαίως, προσάδεγομαι, ὅτι ἡ πρώτη γυνὴ ἔπρεπε νὰ ἔχη ἐν ἑαυτῇ πειρασμὸν καὶ περιέργειαν. Ὡς πρὸς τοῦτο, ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἑξακολουθοῦμεν νὰ ὄμεν αἱ αὐταί, μὴ βελτιωθεῖσαι παντελῶς! Ἀλλὰ, τότε μάλιστα, ὅποτε δὲν εἶχεν ἐτι... νυμπευθῆ, ὅτε ἦτο εἰσέτι νεᾶνις, πῶς θὰ μὲ πείσητε, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἔχη ποσοτοβουλίαν, ἑσπερημένην πάσης αἰδοῦς;... Πῶς! νὰ καταλάβῃ πρώτη τὸν νέον ἄνδρα;... καὶ αὐτὴ νὰ παρουσιάσῃ αὐτῷ τὸν ἀπηγορευμένον καρπὸν;... καὶ νὰ ὑποχρεώσῃ νὰ γευθῆ αὐτόν;... Ἄ! τοὺς κακοὺς τρόπους!...

— Βάχ! παρετήρησε Πολυξένη ἡ Μιτυληνιά, εἰς τὰς προτογόνους αὐτῆς ἡλικίας, ἡ γυνὴ δὲν θὰ διέθετον εἰσέτι οὐδεμίαν λεπτότητα φυσικὴν!... Ἀλλως τε, ἦν τόσον νεωστὶ πλασμένη ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ, ὥστε δύναται τις νὰ συγχωρήσῃ αὐτῇ λείψανον κλάσεως ἢ παιδικῆς ἐλευθερίας...

— Παντελῶς! ἐπανέλαβεν ἡ Καλλιόπεια. Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἴδωμεν ἐν τῇ Εὔᾳ τὴν πρώτην ἡμῶν κοίτην, ἐννοῶ, ὅτι αὐτὴ φαίνεται μετὰ τοῦ σταθεροῦ τύπου τῆς γυναικός, ὅσον παρουσιάζομεν καθ' ἄλλους τοὺς χρόνους, καὶ τὸν ὁποῖον βλέπομεν εἰς τὰς ἡμέρας μας. Διατί ἔξ ἀρχῆς νὰ μὴ ἐγνώριζε νὰ ἦναι λεπτὴ ἑσπερημένη ἢ σίλγος ἐπίσης καλὴ, ὅσον ἐγνώρισε νὰ ἦναι λεπτὴ μήτηρ; Τὰ μητρικὰ ἐνστικτὰ τῆς πρώτης γυναικός εἰσέτασσαν κεχαλασμένα εἰς μίαν γρημὴν τῆς Ἀγίας Γραφῆς τοσοῦτον ἑκπερασμένως, ὥστε αἰσθανόμεθα αὐτὴν ἐκ καταγωγῆς μητέρα, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, καθ' ὃν εἰσονται πᾶσαι αἱ μητέρες αἰωνίως! Ἄμα αὐτὴ ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον τὸν Σίθ, κατ' ἀρχὰς δὲν διέκρινε τὸν νεογέννητον εἰς τοῦτον ἢ ἄμωρος σιγῆς αὐτῆς εἶναι διὰ τὸν ἄλλον υἱόν, ὃν ἀπάλεσεν: «Ὁ κύριος μοὶ τὸν ἔδωκεν, εἶπεν, ἀντὶ τοῦ Ἀβελ, τὸν ὁποῖον ἐφάνευσεν ὁ Κύριος...» Ἡ πρώτη μήτηρ δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῆ, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς ἦν τεθνεῶς διὰ παντός, καὶ τὸ νεογνόν, τὸ ἐκ τῶν ἀπλάγγων αὐτῆς γεννηθέν, εἶναι δι' αὐτὴν ὁ Ἀβελ, ὅστις γεννᾶται ἐκ νέου. Τὸ αἰσθητικὸν τοῦτο δὲν ἐνέχει πᾶσαν τὴν λεπτὴν καὶ ἑσπερημένην ἀληθείαν τοῦ αἰσθητικῆς, ὅπερ θ' ἀναγνωρίσομεν εἰς πάσας τὰς μητέρας, τὰς ἀληθεῖς μητέρας, ἐν τῇ συνεχείᾳ τῶν αἰώνων; Τότε, διατί νὰ παραδεχθῶ, ὅτι

ὡς γυνὴ ἡ Εὔα δὲν ἠθελεν εἶσθαι ἀληθῆς γυνὴ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δημιουργίας; Ὅθεν ἡ ἀναίδης στάσις, ἣν δίδουσιν αὐτῇ, ἡ κυνικὴ διαγωγή της, ὁ τρόπος της, ὁ διδάσκων τὸν ἄνθρωπον, μὲ ἔξαισιῶσαι φρενῶν, μὴ παραδεχόμενῃ ταῦτα. Ποία λοιπὸν εἶναι ἡ νεόνιμος, ἢ ἡ νόμιμος ἀνυπομονησία πλησίον τοῦ συζύγου της, θὰ ἐφθανε μέχρι τῆς ἐπιχειρήσεως, μέχρι τῆς προσλήψεως εἰς τὴν πράξιν, μέχρι τῆς διεπιθέσεως αὐτῆς; Ποία εἶναι μάλιστα ἡ ἐξ ἐπιγυμνῆτος ἑρωτότροπος γυνὴ, ἢ αἱ ἑσπερητέρας ἐπιθυμῆσαι ἑσπερηθῆναι τὸ δρῶν ἀπλῆς φιλαρέτου προκλήσεως;... Βεβαίως ὑπάρχει πλάνη εἰς τὰ κείμενα ἢ ἄλλως τότε ἡ Εὔα δὲν ἦν ὅ,τι γενικῶς πιστεύουσι περὶ αὐτῆς ὅτι ἦτο, δέον νὰ μὴ θεωρηθῆται ὁ οὐδαιώδης τύπος τῆς γυναικός; ἦν ἐκφυλισμένη τις, ἀνισόμορος, ἢ τις ἠδύνατο νὰ ἦ μήτηρ μόνον γυναικῶν νευρικῶν καὶ ἑσπερητικῶν.

— Ἐγώ, ὑπέλαβεν ὁ χονδρὸς ἰατρὸς Ἰωάννης, ὅστις ἦν βαθύς γνώστης τοῦ ὄραϊου φύλου, διότι ἡ σίλγος του ἀπὸ πολλοῦ ἔπαυσε νὰ ἦναι γυνὴ, ὡς εἶπεν ἡ Πολυξένη, ἐγὼ δύναμαι ἴσως νὰ διαφωτίσω τὴν συζητήσιν, διότι, μοὶ φαίνεται, ὅτι ἡμῖν παιδί, ὅτι ὑπεκρίθη ὀλίγον τὸ πρόσσωπον τοῦ Ἀδάμ πρὸς τὴν Εὔαν. Μάλιστα, ἐνθυμούμαι, ὅτι περιεστράφη ποιεῖ ἀεὶ τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ μετὰ μικρᾶς τινας, ἢ οἱ τρόποι θὰ ἠδύνατο νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὴν κατανόησιν καὶ παραδοχὴν τῆς σκητῆς τῆς Ἐδέμ... Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην (ὄμοιοι! τοῦτο δὲν χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς χθῆς), ἡμῖν δεκαεσάρον ἔτων περίπου. Μὲ εἴρισον τότε λίαν εἰσέτι, μὴ πρὸς κοσμοφανισμόν σας! Πρὶν ἐκινήτος, ὄχρος, ἐνὶ λόγῳ θελητικός. Καὶ δὲν θὰ ἦτο παράδοξον, ἐνόμιζα, εἰ μὲ ἐξελάμβανον γενικῶς ὡς νέον πρίγκηπα, ὅταν εἶχον καλὴν κόμισσιν καὶ μέγα λευκὸν περιλαίμιον ἐπὶ ὄραϊον ἐνδύματος μετὰ παρυφῶν μεταξίνων. Εἰς τινὰ τῶν Πριγκιπατονησίων, ἔνθα μὲ ὠδήγησαν οἱ γονεῖς μου χάριν θαλασσιῶν λουτροῦν, ἑσπερηθῆν μετὰ τινος γέιτονος τῆς τραπέζης, ἢ τις ἦτο ἀκριβῶς τῆς ἡλικίας μου. Ἡ δεσποινὴς Ἐλένη μετὰ εὐσάρκων παρειῶν, αἰματώδης, παχεῖα καὶ ἰσχυρὰ ὡς μικρὰ φρενῶν Ἰρλανδικῆ, ἐπῆλθε μερικὰ γαλλικὰ, ἅτινα ἐγὼ ἐπρόφερα κακῶς, χειρότερον ἐκείνης. Καὶ αἱ οἰκογένειαι ἦν ὄν, κρίνασαι καλὸν νὰ συνδεθῶσι πρὸς ἀλλήλας διὰ τὴν διάρκειαν τῶν λουτροῦν, ἅτινα ἔργα αὐτὰς, ἀμφοτέρωθεν ἡσπερητοῦντο, διότι ἔβλεπον τὴν προθυμίαν, μεθ' ἣς τὰ τέκνα αὐτῶν κασεθίδοντο εἰς γυμνάσματα διαστρεβλωμένης γαλλικῆς συνομιλίας. Ἡ Ἐλένη εἶχε τὴν οἶνα ὀλίγον μεγάλην, ἀλλ' ἀρκαίντως σαρκώδη, ὀφθαλμοὺς μεγάλους, μελανοὺς, ὄραϊους καὶ πανούργους πρὸς δὲ καὶ παλάμας παχουλὰς, δι' ὧν μοὶ ἔδιδε μικρὰ ἑλαφρὰ ραπίσματα, δι' ἃ παρεπονόμην συνεχῶς, ἐνῶ αὐτὴ πάντοτε ἔγελα. Ὑπὸ τὸ ἐνδύμα αὐτῆς, ἀρκαίντως βραχύ, ἔδεικνυεν ἐντός λευκῶν περινημίδων ὄραϊας κνήμας, εἰς τὸ κάτω μέρος τῶν ὁποῖων δὲν ἠδύνατο νὰ κομψοθῶσι καθ' ὅλοκληρίαν τὰ ὑποδήματα, ὅτε ἡμέραν τινὰ ἀντηλάζαμεν ταῦτα εὐχαρίστως πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἰσότητος τῶν ἡμετέρων ποδῶν. Ὡς βλέπετε, τὰ παιδία ἔχουσιν ἰδέας παραδόξους διὰ νὰ διασκεδάσωσι... Τέλος, δὲν ἤργησα νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ Ἐλένη εἶχεν ἑσπερητικὸν

διδάσκον νὰ μὲ ἀσπάζηται. Δι' ἐν ναί, δι' ἐν ὄχι, διὰ τὸ τίποτε, ἐπῆδα εἰς τὸν λαιμόν μου. Κατ' ἀρχὰς τοῦτο δι' ἐμὲ δὲν ἦτο οὐτε δυσάρεστον, οὔτε εὐχάριστον, ἄλλως τε. Οὐχ ἦτον, αἱ ἐπιθέσεις αὐταὶ παρεῖχον τὸν κίνδυνον νὰ θραύωσι καὶ μεταβάλλωσι εἰς πολύπτυχον τὸ μέγα λευκὸν περιλαίμιόν μου, καὶ μάλιστα ἔπαξ τοῦτο συνήβη. Δυσχεροστούμην ἐσπερητικῶς! Ἀλλως τε, εἶχον καὶ ἑσπερητικὸν φόβον τοῦ γελίου, δυσχεροστοῦς ἔβλεπον τοὺς διαβάτας μειδιώντας καὶ στρεφομένους, ὅταν εἰς τὰς δένδροστοιχίας τοῦ κήπου, εἰς τὰ τσάμια ἢ εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀγορᾶς καὶ τὴν προκυμαίαν, μακρὰν τῶν γονέων ἡμῶν, ἡ Ἐλένη ἐπετίθετο καὶ τὰ ἑσπερητικὰ φιλήματα αὐτῆς ἐπιπτον ἐπὶ τῆς ρινός μου, τοῦ μετώπου μου, ἐπὶ τῶν ὠτων μου, τῶν παρειῶν μου ὡς σταγόνες παχεῖα καταιγίδος. Διὰ τοῦτο, ἔλαβον ὀριστικὴν ἀπόφασιν. Ἐσπερητικῶς, ὅταν ἡ Ἐλένη μοὶ ἐπρότεινε μικρὸν τινα γύρον περιπάτου, τῆ ἀπεκρίθη:

— Εὐχαρίστως θέλω νὰ ἐξέλθω μαζὶ σου, ἀλλὰ δὲν θὰ φιλήσῃς...

— Διατί;

— Διότι δὲν θέλω οἱ ἄνθρωποι νὰ μᾶς περιπαίξωσιν.

Ἡ μικρὰ μου φίλη ἔσχε τότε στιγμὰς τινὰς δισταγμοῦ. Ἐἶτα μὲ εἶπεν:

— Ἐάν θέλῃς, ἔλα νὰ μὲ ἴδῃς εἰς τὴν αἴθουσάν μας ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.

Συγκατετέθη. Ἐκλειόμεθα καὶ ἐν καλοκαιρίᾳ καὶ ἐγκαθιστάμεθα εἰς τὸ λότο, εἰς τὸ δόμινο. Ἐπειδὴ τὸ μέρος ἦτο κλειστόν, ἠνεχόμεν νὰ μὲ ἀσπάζηται εἰκοσιπεντάκις τὴν ὥραν. Ἡ θύρα τοῦ γειτονικοῦ θαλάμου ἤμετεν ἀνοικτὴ καὶ ἡ μήτηρ τῆς Ἐλένης, συνήθως βραδυκίνητος καὶ ἀσπαινοῦσα, ἤρχετο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, ἐνδιαφερομένη διὰ τὰς ἀμοιβαίας τῆς γαλλικῆς σχέσεις. Πάντοτε εἴρισκε τὴν θυγατέρα αὐτῆς καθημένην ἀσπαινοῦσα ἐνώπιόν μου. Τὸ βλέμμα της δι' ἡμᾶς ἔλεγεν: «Εὐτυχῆς ἡλικία!» Ἀμα τὰ μητρικὰ νῶτα ἐξερραίνοντο, ἡ Ἐλένη ἐσπερητικῶς ἐπ' ἐμοῦ ὡς περισσότερο φερομένη ἐπὶ τοῦ περισσοτέρου. Τὰ φιλήματά της ἐπέττον ὡς οἰκνὸς μελισσῶν, μὴ ἀναπαυόμενον ἐπὶ στιγμῇ, ἀκατάσχετον, πετῶν ἀνευ θορύβου χωρὶς νὰ ζητήσῃ. Ἐκλειον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ φόβου μήπως βλαβῶσιν αἱ βλεφαρίδες μου. Εἶχον πᾶσαν τὴν ἀγνότητά! Δὲν ἐγνώριζα περισσότερο ἀπὸ τὸν Ἀδάμ!... Ἐν τοῖτοις ἡ στιγμῇ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐπῆλθεν. Ἡ συνεδρίασις τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ ἦτο ἑσπερητικῶς φιληματικὴ. Εἶχον τὴν καρδίαν λυπημένην καὶ ἡ Ἐλένη τὴν φυσιογνωμίαν μελαγχολικὴν! Αἴφνης εἰς τὴν ἑσπερητικὴν ταραχῆς της, τὰ χεῖλη της, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἐσπερητικῶς ἀσπαινοῦσαν ἀγνότητος εἶχον προφυλάξει τῆς παραπλανήσεως, τὰ χεῖλη της παρεπλανήθησαν καὶ ἦλθον καὶ προσεκολληθῆσαν εἰς τὰ ἰδικά μου! Αὕτη ἡμῶν ἀμέσως τότε ἀπεσῆθη καταπῶρ-

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΑΡΤΕΛΑΡΗΣ

Ἀνταλλάσσει γραμματόσημα μὲ ὅλον τὸν κόσμον. Ἀγοράζει τουρκικὰ γραμματόσημα ἀνω τῶν ὁ γροσίων πάσης ἐκδόσεως. Δὲν στέλλει ποτὲ πρώτος.

Διευθυνοὶς: THEODOSE ARTELARIS

Banque d'Athènes

BAFFRA

près Sanson (Turquie d'Asie)

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΦΥΛΑΧΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΥΓΓΑΝ

Τὸ κάθε ποδαράκι της ἔχει χιλίας διακοσίας τρίχας. — Καὶ κάθε τρίχα μεταφέρει ἑκατὸν χιλιάδας μικροβίων. — Ἡ καταπληκτικὴ γονιμότης της. — Σταυροφορία ἑναντίον της εἰς τὰς πολιτισμένας χώρας.

Ὅσον καὶ ἂν ἤθελε θεωρηθῆ παραδόξον, ἐν τούτοις εἶναι γεγονὸς ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον πλέον, ὅτι ἡ μυῖα εἶναι ἐξ ὅλων τῶν ζῶων τῆς δημιουργίας τὸ ἐπικινδυνώτερον διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Τὰ νεώτερα ἔργα τῶν ὑγιεινολόγων δὲν ἀφήνουν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Καὶ ὑπελόγησαν ὅτι εἰς μίαν πόλιν ὡς οἱ Παριεῖσι, αἱ μυῖαι γίνονται ἀφορητῆ ὕψος ἀποθάνουν διςχιλίοι περίπου ἄνθρωποι τὸ ἔτος.

Πόσον αἱ τίγρεις, οἱ λέοντες, οἱ ὄφεις φαίνονται ἀκίνδυνοι μετὰ τοὺς τρομεροὺς τούτους καταστροφεῖς, οἱ ὅποιοι φαίνονται μὴ ἔχοντες ἄλλον προορισμὸν καὶ ἐργασίαν, εἰμὴ νὰ μεταδίδουν καὶ διασπείρουν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τὸν ἄνθρακα, τὴν λέπραν, τὴν φυματίωσιν, τοὺς ἐλάδεις πυρετοὺς καὶ πρὸ πάντων τὸν τυφοειδῆ πυρετὸν!

Πῶς πέρνει ἡ μυῖα ὅπως μεταφορᾷ κατόπιν τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸν θάνατον εἰς τὸν ἄνθρωπον;

Τὸ πρῶτον εἶναι λίαν ἀπλοῦν. Ἀρκεῖ νὰ ἐξετάσῃτε τὸν πόδα μιᾶς μυῖας καὶ τὸν παρατηρήσῃτε μετὰ τὸ μικροσκοπίον, διὰ νὰ ἴδῃτε μετὰ ποῖον τρόπον σπυριάζει τὴν ἀπειρίαν τῶν μικροβίων, διὰ τῶν ὁποίων ἐναπείρει κατόπιν τὸν ὄλεθρον εἰς τὰς κοινωνίας.

Ἐκαστον πόδι τῆς μυῖας εἶναι κεκαλυμμένον ἀπὸ ἀνσφιδμητῶν λεπτεπιλέπτους τρίχας. Ὁ μέσος ὄρος τῶν τριχῶν αὐτῶν ἀνίσχεται δι' ἑκαστον πόδα εἰς χιλίας διακοσίας. Συνεπῶς οἱ ἔξ πόδες της εἶναι ὡπλισμένοι μετὰ τοὐλάχιστον χιλιάδας τριχῶν.

Ἐκαστος τούτων ἔσχει ἐν γλοιώδεις ὑγρὸν, τὸ ὁποῖον μαζεύει καὶ συγκρατεῖ πᾶσαν ἐν γένει ἀκαθαρσίαν: μικροβία, σκάνην κλπ.

Ἄν ἀπ' ἐτέρου συλλογισθῇ τις ὅτι αἱ μυῖαι συνηθίζουσιν νὰ πηγαίνουσιν καὶ νὰ κάθηνται ἐπὶ τῶν ἐν σήρῃ εὐρισκομένων ἀντικειμένων καὶ ἐν γένει ἐπὶ πάσης ἐστίας ἀκαθαρσίας, δὲν θὰ ἐπιλαγῇ βεβαίως μανθάνων, ὅτι μίαι μυῖαι, συλληφθεῖσαι εἰς τοὺς Παριεῖσις κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος καὶ ἀποβληθεῖσαι εἰς μικροσκοπικὴν ἰδέασιν, εὐρήθη φέροντα ἐπ' αὐτῆς ἑκατὸν χιλιάδας βακτηρίων, ὅλας ἐπικινδύνων.

Συλλαμβάνουσιν μετὰ μίαν εὐρήθειαν ἀπίστευτον τὰ μικροβία αὐτά. Συνεπῶς εἶναι εἰσότητον πόσον εἶναι ἐπικίνδυνοι διὰ τὴν ἀνθρωπίνην.

εμνος καὶ ἔβαλλος! Καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπίσης ἐγένετο ἀποκάλυψις! Πρὸ τῆς στιγμῆς ταύτης εἶχον γνωρίσει μόνον τὰ φιλήματα τῆς τροφῆς, τὰ φιλήματα τῶν γονέων, τὰ φιλήματα τῆς Ἑλένης. Ἄλλ' αἴφνης τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν ἦτο φιλῆμα ἀπλοῦν ἦτο τὸ φιλῆμα ἐκεῖνο, ὅπερ ἔχει τὴν γεῦσιν τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως!

— Πῶς! διέκοψεν ἡ Καλλιόπαρα, τοῦτο ἦτο ἡ ἡμέτερα ἐξέγερσις τῶν αἰσθήσεων, δι' ὅλας τὰς κακὰς πράξεις, ὡς ἐμέλλετε νὰ ἐπιτελέσῃτε ἀκολουθῶντες... καὶ εἶσθε μόνον δεκατεσσάρων ἔτων!... εἶσθε ἤδη εἰς μικρὸν ἄθλιον, δυνάμενος νὰ διακρίνῃ τὴν γεῦσιν τῆς ἁμαρτίας.

— ὦ! ἐπανέλαβεν ὁ χονδρὸς ἰατρὸς Ἰωάννης, τοῦτο δὲν ἦτο εἰσέτι ἡ αἰσθησις τοῦ δάκνεν τὸ μῆλον, μήτε οὐδὲν τοῦ ὑποζύνου ἐκεῖνου, ἔξ οὗ συσπᾶται βιαίως τὸ στόμα. Ἦτο μᾶλλον ὡς ἀποκάλυψις, ἐν μέσῳ τῆς σκληρᾶς λίπης τοῦ ἀποχωρισμοῦ, εἶδος μικροῦ πτωχοῦ καρποῦ, ἐν πρὸ ὀλίγου ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἑλένης ἐδήξαμεν. Μόνον ἡ φρούλες τῆς Ἰαπωνίας ἔχουσι τὴν ταπεινὴν ταύτην γεῦσιν, γλυκείας κόνεως ἀπλῆς καὶ ξηρᾶς δροσερότητος. Ἐκτοτε, ἐγὼ ἤμην, ὅστις ὄνειροπόλον τὴν ἐπανάληψιν καὶ ὅστις ἐζήτουν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Ἑλένης νὰ ἐγγίσω τὴν θέσιν τοῦ μέρους, ὅπερ μοι παρέσχε τὴσιν ἐκπληξὴν καὶ τὴσιν ἡδονήν. Ἄλλ' ἤδη καὶ αὐτὴ ἐκ περιτροπῆς ἀνθίστατο εἰς τὸ φιλῆμα καὶ ἠμύνετο φλεγόμενη. Αὐτὴ ἀπεκόμισε τὸ οὐχὶ πέραν τούτου. Ἐπερατώθησαν τὰ κατ' ἐπιφάνειαν ἀθῶα αὐτῆς παιγνίδια. Ἐξηγηθῆθη, διότι ἐδοκίμασεν ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς ὑπάρξεώς μου τὸν μυστηριώδη, ἀλλ' ἀνεξήγητον τρόπον τῶν κατὰ τῆς φύσεως τεθέντων ὀρίων!... Συντόμως, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν με ἠσπασθή, οὔτε μ' ἐπέτρεψε νὰ τὴν ἀπασιθῶ. Τὴ θὰ συνέβαιναν ἐν τούτοις, ἂν εἶμεθα ἀμφοτέρω μόνον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνευ γονέων διὰ νὰ μᾶς ἀπαγάγωσιν ἕκαστον πρὸς τὸ μέρος του, ἐν τῷ κόσμῳ;... Ἐν εἶχομεν μόνον τὴν ἐπασχόλησιν τοῦ νὰ τρέξῃ ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἐν τῇ περιβολῇ τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Ἐῶς διὰ μέσου τοῦ παραδεισιακοῦ κήπου... Εἶναι τολμηρὸν νὰ εἰκάζωμεν, ὅτι εἰς τὴν ἐκπνευσίν τῶν προθεσμιῶν τῆς αὐστηρότητος, ἡ δεσποινὶς Ἑλένη ἤθελε συνανέσει, πειθομένη εἰς τὰς ἀνδρικές ἀπαιτήσεις μου, ἀφοῦ ἐπαρκῶς προσηνέχθη συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐγκρατείας, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ Καλλιόπαρα παρὰ τῆς φυσικῆς γυναικός! Δὲν δύναται τις νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ παραδείματος τούτου, ὅτι, ἂν αἱ συζυγίαί προκατάρξαις ἐγένοντο πραγματικῶς ὑπὸ τῆς Ἐῶς, τοῦτο ἐγένετο ἀκριβῶς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς νεανίδος ταύτης Ἑλένης, διὰ νὰ καταλήξουσιν εἰς ἀπότομόν τινα ἀπόφασιν καὶ εἰς αἰσθησιὰ ὀπισθοδρομῆσεως, ὅταν ἡ αἰσθησις τῆς σαρκὸς ἐξηγέρθη ἐν αὐτῇ; Πολὺ μὲ ἀρέσει νὰ παραδεχθῶ τὴν μητέρα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὡς μεγάλην καὶ καθ' ὑπερβολὴν μοσχομάγκαν, καὶ καλὴν ὁμοῦ παιδίον, θέτουσαν τὸν Ἀδὰμ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐκ τύχης, ἐξ ἀδεξιότητος μάλιστα, διὰ τρόπον ταχέως καὶ ἐξόχως ξηροῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ἰατροῦσας αὐτὸν ἐκδηλώσεις της.

Κάλκη.

ΣΦ. ΜΡ.

πότητα, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς εὐπλοίας, μετὰ τὴν ὁποίαν εἰσέρχονται εἰς τὰς οὐκίας μας.

Ἄν εἰς αὐτὰ προσθέσῃ τις ὅτι τὰ ἔντομα τεκνοποιοῦν μετὰ μίαν ἀπίστευτον ταχύτητα καὶ γονιμότητα, θὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς κηρύξεως πολέμου ἀδυσωπῆτος πρὸς ἐξόντωσίν των.

Πράγματι ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ἔξ ἡμερῶν μίαι μυῖαι γιννᾶ ἑξήκοντα θηλείας μυῖας, αἱ ὁποῖαι ἐπίσης κατὰ τὸ δαίτημα τοῦτο δὲν φαίνονται ὀλιγώτερον γόνιμοι.

Εἰς τρόπον ὅστε οἱ ἀπόγονοι μιᾶς μυῖας εἶναι 216 χιλιάδες δι' ἕνα μῆνα, 12 περίπου ἑκατομμύρια διὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας!

Τὰ δώδεκα αὐτὰ ἑκατομμύρια τῶν ζουφίων ἀντιπροσωπεύουσιν ἐν βάρους περικουσίων κοιλογράμμων, ἦτοι βάρους πέντε ἀνδρῶν ἀρκετὰ εὐσώμων.

Τέλος ἡ μυῖα, ἡ ὁποία κατὰ τὴν 15 Ἰουλίου, ἐπὶ παραδείγματι, ἐκάθησε μέσα εἰς τὸ τραπέζι σας, κατὰ τὴν 15 Αὐγούστου θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ σᾶς παρουσιάσῃ σαράντα ἔξ ἑκατομμύρια ἐπικινδύνων ἀπογόνων.

Ἐπολογίσαιτε τώρα, ἂν δύνασθε, μίαι ταυτὴ στρατιὰ πόσα βακτηρίδια παθογενῆ δύναται νὰ μεταφέρῃ ἀνά τὸν κόσμον καὶ ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ταχῆτε μετὰ τὴν γνώμην τῶν ὑγιεινολόγων, οἱ ὅποιοι ἐκείρουσαν ἐσχάτως ἕνα φοβερὸν πόλεμον ἀλέθρου καὶ ἐξοντώσεως!

Ἡ σταυροφορία αὕτη διεξάγεται μετὰ ἰδιαιτέρας δραστηριότητος καὶ ἀποτελεσματικότητος εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Ἀγγλίαν.

Εἰς τὰ δύο κράτη δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἔλαβε μίαν μορφήν ἀληθοῦς ὑπερβολικότητος, καίτοι ὁ κίνδυνος εἶναι τοιοῦτος, ὅστε νὰ δικαιολογηθῇ καὶ κάποια ὑπερβολικότης ἐν τῇ προσπαθείᾳ πρὸς ἀπομάκρυνσιν καὶ ἀποσβῆσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὰς χώρας ταύτας ἐσχηματίσθησαν καὶ ἑταιρίαι, αἱ ὁποῖαι σπουδάζουσιν καὶ ἀναζητοῦν τὴν ἐξήρεσιν τῶν καταλλήλων καὶ ἀποτελεσματικῶν μέσων πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῶν ἐπικινδύνων ταῦτα ζούρια.

Οἱ σύλλογοι αὗτοι, μετὰ ἀμερικανικὴν πρακτικότητι ἀντιλήψεως, ἀνταμείβουσιν τοὺς πολίτας ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἐξόντωσαν δι' ὁποιοῦδήποτε μέσου ἕνα σφραστὸν ἀριθμὸν μυῖων.

Ἐβραβεύθη μάλιστα, κατόπιν διαγωνισμοῦ, μετὰ ἀρκετῶν σφραστῶν χρηματικῶν βραβείων, ἐν πιστόλιον εἰδικῶς διὰ τὸν σκοπὸν τούτου κατασκευασθῆν, διὰ τοῦ ὁποῦ δύναται τις, ὡς βεβαίως ὁ ἐφευρέτης του, εἰς διάστημα συντομώτατον νὰ καθαρῇ τὴν ἐστίαν του ἀπὸ τῆν πτωχότην αὐτῆν μάλιστα.

Ἄν εἰς ἄνθρωπος πρὸ πνιγμένου βίου ἐσπυχάτο ὅτι ἐπείθετο πιστόλιον διὰ μιᾶς, θὰ ἐθεοορεῖτο τοὐλάχιστον παράφρων.

Σήμερον, χεῖρις εἰς τὰς προόδους τῆς ὑγιεινῆς, δύναται σχεδὸν νὰ διεκδοσῇ αὐτὸν τὸν εἶλον τοῦ εὐαγγέλιου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἔτσι εἶναι ὁ κόσμος!

ΝΕΟΣ, διηλεκτικὸς τῆς Ἑθνικῆς Σχολῆς Γλωσσῶν καὶ Ἐπιστήμης γλώσσῆς τῆς Ἑλληνικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς, κείμενος δὲ τῆς κατασκευαστικῆς, Ἐπιστῆς ἀλλοφροσύνης, διατυπώσεως καὶ παντὸς εἶδος ἡμερολογίου καὶ χρονολογικῶν γινώσκων. ἔχει θέσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἀπευθύνεται εἰς τὰς κοινὰς μας.

Η ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία εκ του Γαλλικού

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια από σελίδος 1482)

Μίαν ἑσπέραν — ἦτο ἡ ἑσπέρα ὡραίας ἡμέρας — εἶχον ἀναβῆ εἰς τὴν ὑψηλοτέραν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ, οὐδένος αἱ ἐλάται ἐπροστάεινον τὸ πέρατρον των. Ὁ ἥλιος, ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείῃ τῆς δύσεώς του, ἐχρωματιζέρον δένην τὴν ἄσπιλον χιόνα τῶν ὑπερηφανῶν κορυφῶν καὶ τὸ φῶς του ἐσελάγιζεν ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν, ὡς ἐπὶ διαδήματος πολυτίμων λίθων. Ὁ κόσμος ἦτο πρὸ τῶν ποδῶν των καὶ ἡ γαλήνη τῆς ἀγερόχου φύσεως, τῆς περιστεριζούσης αὐτοῦ, κατέκλινε τὴν ψυχὴν των.

— Ἔτσι νὰ ζῆσθαι καὶ ν' ἀποθάνῃς; ἐπιθίρισεν ὁ κ. Λώρης ὡς ἐν ἐκατάσει, καὶ λαβὼν τὴν χεῖρα τῆς Μυρτώ. ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτῆς ἕν φίλημα.

Ἐκείνη δὲν ἀπήντησε τὴν παρετήρησιν, καὶ τοῦ ἐφάνη ὅτι εἶχε δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς. Δὲν ἐτόλμησε νὰ τὴν ἐρωτήσῃ διατί κλαίει. Ἐρκέσθη νὰ τῇ εἰπῇ ἀπλῶς:

— Τί σκέπτεσαι;

— Σκέπτομαι τὸ τί θὰ γίνῃ, ἂν σὰς ἀπαγορεύσωσι ποτὲ νὰ μ' ἀγαπᾶτε.

Αἱ λέξεις αὗται, αἱ ἀποκαλύπτουσαι τοσοῦτον ἑναργῶς τοὺς βυθοὺς καρδίας ἀθώας καὶ δειλαίας, οὐλοῦντος δοκιμασθείσης ὑπὸ τῶν πικριῶν τῆς ζωῆς, συνεκίνησαν μυχιαίτατα τὸν κ. Λώρη.

— Μὴ λέγε ταῦτα, ἐκρινύγασεν ὑπὸ τὸ κράτος συγκινήσεως, ἦν δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποκρίνη. Δὲν ἔχεις δικαίωμα. Οὐδεὶς δὲ δύναται οὔτε νὰ μὲ διατάξῃ, οὔτε νὰ μὲ ἀποτρέψῃ . . . καὶ σημείωσε καλῶς τοὺς λόγους μου; Ἡ Νὰ εἶσαι βεβαία, ὅτι δὲν θὰ ζῶ πλέον, ὅταν θὰ παύσω νὰ σε ἀγαπῶ.

Τὸν παρετήρησε χωρὶς ν' ἀρθρώσῃ λέξιν. Εἰς τὸ βλέμμα τῆς ὄμως ὑπῆρχεν ὅλη ἡ ψυχὴ τῆς, καὶ παρετήρησεν εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς τοιαύτην ἐκφρασὴν εὐτυχίας, ὡστε ἐν τῇ παραφορᾷ ἀκαταβλήτου πάθους, τὴν ἔσυρε πρὸς ἑαυτὸν μεθ' ὑπερμέτρου δυνάμεως, ἐξ ἧς ἡ Μυρτώ, ἐκπλαγεῖσα καὶ θελχθεῖσα, δὲν ἐδοκίμασε κἄν ν' ἀντιστη. Τὸν περιέσφιγγε, σύσσωμος τρέμουσα, ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς καὶ περιεχύθη ἐπὶ τῶν χειλέων τὸ μεϊδίωμα τῆς ἐκστάσεως, τὸ ὅποιον τὴν μετέλλαξε, δῶσαν εἰς αὐτὴν αἰφνιδίως μίαν ἐκφρασὴν ἀπείρου εὐδαιμονίας.

Δὲν ἐδοκίμασε ν' ἀποκρίνη τὴν μεθυστικὴν ἠδονὴν τοῦ φιλήματος τούτου—ἡ πρώτη ἐρωτικὴ θωπεία, ἦν ἐδέχθη ἄχρι στιγμῆς—παρεδόθη εἰς αὐτὴν σύμπασα, ἀφίνουσα νὰ καταπέσῃ ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ φίλου τῆς ἡ ὡραία αὐτῆς κεφαλὴ, οἶονει πεφορτωμένη ὑπὸ τοῦ βάρους τῆς εὐτυχίας.

— Ἀληθεύει; εἶπεν ἐπὶ τέλους τοσοῦτον χαμηλοφώνως, ὡστε, ἐάν δὲν ἦτο πλησίον τῆς, δὲν θὰ τὴν ἤκουε.

— Καὶ ἀμφιβάλλεις, προσφιλῆς ψυχῇ;

— Οὐχί! καὶ εἶναι εὐτύχημά μου. Ἐάν δὲν ἐπίστευον, θὰ ἤμην νεκρὰ. Ἀλλὰ θέλω νὰ ζῆσω, ἀφοῦ μὲ ἀγαπᾶτε . . ., καὶ θὰ μὲ ἀγαπᾶτε παντοῦναι, δὲν ἀληθεύει;

— Ναί! ἐφ' ὅσον ζῶ . . . Καὶ λέγων ζῶ, δὲν ἐννοῶ τὴν πρόσκαιρον ἐδῶ ζωὴν . . ., ἀλλὰ τὴν ζωὴν ἐκείνην τὴν ἀτέμνονα τοῦ ἄλλου κόσμου, εἰς ἃν συναντιῶνται μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τούτου, καὶ εἰς ἃν συνεχίζουσι τὸν ἐρωτὰ των . . .

— Ναί! εἶπεν ἐκείνη μετὰ θρησκευτικῆς κατανύξεως, τοῦτο εἶναι τὸ ἄωτον «ἐσάει», εἶναι ἡ ἀθανασία τῶν ἀγαπομένων ψυχῶν.

Καὶ λέγουσα ταῦτα, τὸν παρετήρησε εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡστε ἐξῆλθε τὸ φωτισθῆ ἐκ τοῦ φωτός των, ἢ νὰ εἰσδύσῃ δι' αὐτῶν μέχρι τῶν μυχιαϊτάτων τῆς ὑπάρξεώς του.

Ὁ κ. Λώρης δὲν ἦτο καὶ αὐτὸς ὀλαγώτερον συγκεκαμημένος καὶ διηρόναι ἑαυτὸν ἐάν δὲν διεπραξεν ἀνεπανόρθωτον ἀσυνεσίαν, δεσμιζόμενος τοιοποτρόπος ὑπὸ δεσμῶν, οὓς οὐδὲν ἠδύνατο νὰ διακόψῃ.

Ἀλλὰ, βλέπων τὴν Μυρτὴν ἐκεῖ, πλησίον του, θελκτικὴν, εἶσπε ἐπὶ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ φιλήματος ἐκείνου, τὸ ὅποιον τῇ ἀφήσασε τὴν ψυχὴν τῆς ὅπως τοῦ δόσῃ μίαν ἄλλην, καὶ ἐννοῶν τέλος, ὅτι τῶς δὲν εἶχε δυνηθῆ νὰ ἐννοήσῃ, τὴν ἀξίαν τοῦ δόρου, ὅπερ τὸ ἀξιολάτρευτον ἐκεῖνο πλάσμα προσέφερον εἰς αὐτόν, ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὁ βίος ἀμφοτέρων συνεδέετο τοῦντεῦθεν ἀδιαρρήκτως καὶ ὅτι ἀπόπειρα χωρισμοῦ, θὰ ἦτο «καὶ διὰ τοὺς δύο δυστυχία, τρέλλα, κακούφημα».

Ἐκ τῆς στιγμῆς ταύτης, καθ' ἣν τὴν μακρὰν αὐτοῦ ἀβεβαιότητα διεδέχθη σταθερὰ ἀπόφασιν, καθ' ἣν διείδεν εὐκρινῶς τὴν ὁδόν, ἣν ἵδει ν' ἀκολουθήσῃ, ἠσθάνθη εἰς ἑαυτὸν μίαν δευτέραν νεότητα, φλογερωτέραν τῆς πρώτης, διέσπασε πάντα δεσμὸν περιορίζοντα αὐτόν, καὶ ἀπέβη εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐρωτος μεθ' ὅλης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μεθ' ὅλης τῆς ἰσχύος του, ἀπέβη εἰς τὸν ἐρωτὰ ἐκείνης, ἦν ἤδη ἐσκέπτετο νὰ καταστήσῃ σίζιγγόν του.

Ὡς πρὸς ἐκείνην, βλέπουσα ἑαυτὴν πάντοτε πλησίον ἐκείνου καὶ αἰσθηνομένη τὴν ἀμετρον πρὸς αὐτὴν ἐρωτὰ του, ἐπραγματοποιεῖτο τὸ γλυκύτερον ὄνειρον τῆς ψυχῆς τῆς.

Οὐδέποτε ἠσχήθη ἄλλο τι εἰς τὸν κόσμον, καὶ τῇ ἐφαίνετο ὅτι ὁ προσορισμός τῆς συνετελέσθη. Εἰς μίαν τοσοῦτον στενὴν σύνδεσιν οὐδὲν ἄλλο ὑπελάμβανε πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀενάου διαρκείας, ἢ ὁ γάμος!

Ἀλλ' ἡ ὑψηλὴ αὐτῆ λέξις οὐδέποτε ἐλέχθη ὑπ' αὐτῶν καὶ θὰ ἦτο πολὺ δυσκόλον εἰς τὴν Μυρτὴν νὰ μὴ τὸ παρατηρήσῃ.

— Δὲν τολμᾷ, ἐσκέπτετο ἡ Μυρτώ, ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν διαφορὰν τῆς χωριζούσης ἡμᾶς ἡλικίας. Ἄ! καὶ ἂν ἐγνώριζεν ὅποσον ἀδιαφορῶ εἰς τὰ ὀλίγα ἔτη, τὰ ὅποια μᾶς χωρίζουν!

Ἀλλ' ὅσον ὑπέρομετρος καὶ ἂν ἦτο ἡ πρὸς ἐκεῖνον ἀγάπη αὐτῆς, τὸ αἰσθημα τῆς αἰδοῦς ἐδέσποζε τῆς νεαρᾶς κόρης καὶ συνησθάνετο ὅτι εἰς ζήτημα τοσοῦτον λεπτόν δὲν ἦτο ἐκείνη, ἧς ὀφείλε νὰ εἴπῃ τὴν πρώτην λέξιν.

Ἀλλ' ὅτι δὲν τολμᾷ ἡ γυνὴ νὰ εἴπῃ δὲν δύναται νὰ δηλώσῃ πάντοτε δι' ἄλλων μέσων;

Ἡ ἐνθους εὐγνωμοσύνη τῆς Μυρτῶς πρὸς τὸν κ. Λώρη, ἡ ἀφαιτος χαρὰ, ἦν τῇ ἑμαρτύρει εὐρισκομένη πλησίον ἐκείνου, τὸ μεϊδίωμα, τὸ ὅποιον ἐπήνθη ὡς ἄνθος ἐπὶ τῶν χειλέων τῆς καὶ μετὰ τὸ ὅποιον τὸν ὑπέδεχτο καθ' ἐκάστην πρωΐαν μετὰ τὸν καθ' ἀνάγκην τῆς νυκτὸς χωρισμόν, τὰ πάντα τῷ ἑμαρτύρουν ἀριδῆλως τὸ ὅτι ἐκεῖνος ἦτο δι' αὐτὴν, τὸ ὅτι ἀνέμενε παρ' αὐτοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ο ύπουργός της Δικαιοσύνης και των Θρησκευμάτων Χουσεΐν Χιλμής πασάς, επισκευθείς την Α. Θ. Π., εδήλωσεν αὐτῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδόλως θα θεῖ τὰ προνόμια τοῦ ἔθνους.

Ἐνεκα τῆς ἐκ τοῦ σεισμοῦ πανωλεθρίας εἰς τὴν νότιον Θράκην, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλῃ τὴν εἰς Νίκαιαν ἀποφασισθεῖσαν πατριαρχικὴν ἐκδρομὴν.

Εἰς τὸν μητροπολίτην Μαρωνείας κ. Νικόλαον ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τὸ παρασημὸν τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν.

Τριωκοσίον λιρῶν περίσσευμα ἔχει ἡ Ἱπὶ τοῦ Ἁγίου Μόρου ἐπιτροπῆ. Το ποσὸν ταῦτο θα διατεθῇ ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων.

Ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου ἀνεχώρησαν χθὲς διὰ τῆς «Μοίρας» οἱ Τραπεζῶν κ. Ἰωακίμ Ἀποστολίδης καὶ ὁ ἐφημέριος τῶν Πατριαρχείων κ. Γαβριήλ, ὁποῖος περιέδωκεν ὅλας τὰς καταστροφικὰς κομπολαίεσ καὶ χωρῖα καὶ συντάξουν λεπτομερεῖς ἐκθέσεις περὶ τῶν ζημιῶν καὶ καταλόγους τῶν φονευθέντων καὶ πληγωθέντων.

Χθὲς ὁ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Ν. Πασχαλίδης καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Μ. Συμβουλίου κ. Π. Νικολόπουλος μετεβήσαν εἰς τὰς κρεοβείας καὶ ἐπισκέψθησαν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν.

Ἀντιπροσωπεΐα τοῦ Ἀρμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου καὶ τοῦ Καπουκεχαγιά, ἐπισκέψθη χθὲς τὴν Α. Θ. Π. καὶ ὑπέβαλε τὰ συλλυπητήρια τοῦ Ἀρμενικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Ἀρμενικοῦ Πατριαρχείου, διὰ τὴν φοβερὰν καταστροφὴν.

Ἐπίσης ἀντιπροσωπεΐα τῆς ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψθη τὴν Α. Θ. Π. καὶ ὑπέβαλε τὰ συλλυπητήρια τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἔθνους.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ο ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν Ζωῆ πιαῖς παρητήθη. — Ὑπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν διορίσθη ὁ τῶν Δημοσίων Ἔργων Λαμὰτ Μεχμέτ Σεριφ πασάς.

Δὲ ἀυτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐγκρίνεται τὰ κυριώτερα αἰτήματα τῶν Ἀλβανῶν ἀρχηγῶν, τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν ἀποσωλεῖσαν εἰς Ἀλβανίαν ἑκτακτὸν ἐπιτροπὴν. Διαταγὰ ἐδόθησαν εἰς τὰ ὑπουργεῖα πρὸς ταχεῖαν τῶν ἐγκριθέντων ἐκτέλεσιν.

Ἐν Μακεδονίᾳ αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαὶ ὀργιάζουν κατὰ τῶν ὁμογενῶν. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τραυματισμοί, λεηλασίαι.

Ο πρόεδρος τῆς εἰς Ἀλβανίαν ἀποσταλείσης ἐπιτροπῆς στρατηγὸς Ἰβραήμ πασάς διορίσθη διοικητὴς τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος Σκοπίων καὶ γενικὸς διοικητὴς ὅλων τῶν ἐν τῇ νομίᾳ Κοσσυφοπέδιου στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Ἀνεκλήθη ὁ ἐν Κεπρῆ τοῦ Μαυροβουνίου πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ἀλφρέδ Ρουστέμ βέης, ἀνακαταστάθαις ὑπὸ τοῦ ἐν Βουδαπέστη γενικοῦ προξένου Φαχρεδδίν βέη.

Μετὰ τοὺς νομίρχας Θεσσαλονικῆς καὶ Σμύρνης, ἡ Κυβέρνησις ἐπέσει καὶ τὸν νομαρχὴν Τραπεζοῦντος.

Νομίρχης Ἰωαννίνων διορίσθη ὁ ἀντιστρατηγὸς Χουσάν Ταχσίν πασάς. — Νομίρχης Τραπεζοῦντος διορίσθη ὁ πρῶτος Ἰωαννίνων Μεχμέτ Ἀλή βέης. — Νομίρχης Θεσσαλονικῆς διορίσθη ὁ πρῶτος νομίρχης Βηρυττοῦ Ἐχέμ πασάς.

Οἱ ἀμνηστευθέντες πολιτικοὶ ἐξοριστοὶ Ραγνίκ Ταχσίν καὶ Ναζίφ Σουρουργή ἐπέστρεψαν ἐνταῦθα ἐκ τῆς ἐξορίας τῶν.

Τὸ Ἀρμενικὸν δημοκρατικὸν σοσιαλιστικὸν κομμάτιον «Χιντσάκ» ἀπεφάσισε νὰ συνεργασθῇ κατὰ τὰς νέας ἐκλογάς, ὅπως καὶ κατὰ τὰς παλαιάς, μετὰ τῆς «Ἐλευθερίας καὶ Συντηρητικῆς» καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνταγματικοῦ Συνδέσμου.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐν Σοφίᾳ Μακεδονικὴ ἐπανιστατικὴ ὀργάνωσις διὰ προκηρυσσεως καλεῖ ὅλους τοὺς συμμορίτας καὶ βοσβοδάς εἰς ἐνταῖον ἐν Μακεδονίᾳ δρῆσιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ο βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος προσήφειον ὑπὲρ τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου Χαλκίδος τῆς Κρήτης 35 χιλ. φραγκῶν.

Ο προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος τῆς χρήσεως 1912 ἐμφαίνει πλεόνησμα 4 ἑκατ. δραχμῶν.

Ο ἑλληνικὸς στόλος ἀπέπλευσεν εἰς τὸ Ἴονιὸν πέλαγος πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν μεγάλων γυμνασίων.

Ἐν Σόφιᾳ συλλυπητήριον εἰς 70 χιλ. λαοῦ ἀπέστειλεν Ἰωαννιναῖον ἐκ μερὸς τῆς Τουρκίας διὰ τὰς σφάγας τῶν Κοσσυνητῶν. Ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀξιωματικῶν τὸ πλῆθος ἐφώνη: Ζήτω ὁ πόλεμος! — Καθ' ὅλην τὴν Βουλγαρικὴν φιλοπόλεμος ἐκδηλοῦται ἐξέγερσις.

Φιλοπόλεμος ἐπίσης ὀργασμὸς ἐπικρατεῖ καὶ ἐν Μαυροβουνίᾳ.

Ἐπιτροπὴ τῶν κατοίκων τῆς νήσου τοῦ Λίγμιον Ἰακίνας ἐπέδωκεν εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὰς τῶν Δυνάμεων ὑπόμνημα, δηλοῦν ὅτι ἡ νήσος αὕτη κατήργησε τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν καὶ ἀνεκήρυξεν αὐτονομίαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἡ νεολαία Γαλατῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν. — Ὁραϊὰν πρωτοβουλίαν ἔσχεν ὁ παρ' ἡμῖν γνωστός διὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν δρασίαν κ. Παναγιώτης Ἀπεργῆς, Ἀθῆσιον Κυριακὴν διοργανῶσα θαλασσίαν ἐκδρομὴν ἀνα τὰς νήσους καὶ τὸν Βοσπορον διὰ τῆς νεοκίτου θαλαμηγοῦ «Μαριτάνος», εὐγενῶς δωρεὰν παραχωρηθείσης τῷ τῷ ἰσοκλήτῳ αὐτῆς κ. Ὁρέστῳ Προβελεγγίῳ. Ἐν τῇ θαλαμηγῷ πολυμελὲς ὀρχήστρα ἐκ δεσποινίδων καὶ νέων τοῦ Γαλατῶν θαλαμηγοῦ καταλλήλῃ τῇ περιστάσει τερμάτιζαν ἑπιτροπὴ ἐκ Γαλατῶν, οἰκοδομημένη καὶ ὑπὸ τῆς μουσικῆς θα περιέρχεται τὰ παραλία, ἐπικαλουμένη τὴν συνδρομὴν τῶν παραθεριστῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν ἀδελφῶν μας. Ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἑθνεῶν διατίθει παρα τῇ διοργανωτικῇ ἐπιτροπῇ ὡς ἀντιπροσώπους τῆς τῶν κκ. Παν. Σαρρῆν καὶ Σωτ. Μπαρκοῦλην. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι γενναίως θα συνεισφέρουν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ ποῖντες καὶ πᾶσαι.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Θέλετε νὰ πλύνετε τὰ ρούχῳ σας καθαρῶτατα, εὐκολώτατα καὶ εὐθηνώτατα; Δὲν ἔχετε, εἰμὴ νὰ μεταχειρισθῆτε τὸν ἐν Λονδίνῳ γενοτὶ ἐφευρεθέντα σάπωνα ΡΕΞ.

Ο σάπων ΡΕΞ ὀλιγοστεῖα τὰ ἔξοδα, συντομύει τὴν πλυσίαν, δὲν καυρῶζει τὰ πλῆκτρα καὶ δὲν φθείρει καθόλου τὰ ρούχῳ.

Ο σάπων ΡΕΞ ἀποδειχθεὶς ἐν ἄγγλικῷ διυλιστηρίῳ ἀπὸ ἀλλοτρίων κἀσης φθοροποιῆς ἔλης, ἐμπόδιασθη καὶ με ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τοῦ Κυβερνητικοῦ Χημικοῦ.

Με ὀλίγον ΡΕΞ δύνανθε περιήρημα νὰ καθαρῶσθε μαγικῶς σκετῆ, κἀπητας, μύσσομαδες, μάρμαρα, ἔλικος παραθύρων, ὅλα ἐν γενῆ τὰ ὄργανα καὶ ἀγγεῖα σκετῆ καὶ σκετῆ ἀκαθάρτα.

Ἡ ἐφευρθεὶς ἰσχύς τοῦ σάπωνος ΡΕΞ ἀρκεῖ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν γραφομένων μας.

ἡ δὲ γενναίως θα συνεισφέρουν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ ποῖντες καὶ πᾶσαι.

Εὐτυχεῖς ἀρραβῶνες. — Μὰ τοὺς αἰσιωτέρους αἰωνοὺς ἀντὶ τὴν ἀρραβῶνα δακτύλιον ἀρραβῶνος ἢ καλλιτέτη τὴν μορφήν καὶ καθ' ὅλα καλὴ κορὴ δεσποινίς Ἀνδρονίκη Ρωσσολύμου, γόνος τῆς διαπρεπούς ἐν Ταταροῖς οἰκογενείας Δ. Ρωσσολύμου, μετὰ τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Κοσμῶ Λαγγυῶση, πλοίαρχου. Εἰς τοὺς τόσον εὐαγροῦτως μνηστευθέντας εὐχόμεθα ταχεῖαν καὶ ὑπὸ εὐτυχεῖς παντοτε οἰωνοὺς τὴν στείραν, εἰς δὲ τὰς οἰκογενείας τῶν ἀπενθύνων ἐπιμενῶντα συγχαρητήρια.

Γερμ. — Ἐν ἐφύρτατε οἰκογενειακῶ καὶ φιλικῶ κόλῳ ἐπέλεσθησαν ἐν Βιζύῃ οἱ γάμοι τοῦ κ. Παναγιῆ Ἱ. Παναγιῶτου μετὰ τῆς δεσποινίδος Εἰρήνης Θεοδοῦρου. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα τὸν βίον ἀνεψίων.

Ἰωβηλαίῳ ἐν τῇ Ρωσικῇ Ἐμπορικῇ Σχολῇ. — Οἱ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων σπουδαστῶν τῆς ἐνταῦθα Ρωσικῆς Ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐν ὀνόματι καὶ τῶν δισχιλίων περίπου συναδελφῶν μας τῶν κατὰ καιροὺς ἐν τῇ ρηθείσῃ σχολῇ μαθητευσάντων, σπουδῶν καὶ δημοσίῳ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐλαβίαν καὶ συγχαρητήρια καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὸν διαπρεπῆ καὶ προσφιλοτάτον καθηγητὴν μας κ. Δημ. Μ. Μελισσοπούλου, ὁ ὁποῖος ταύταχρόνως μετὰ τῆς σχολῆς ἐορταζει ἐφέτος τὴν εικοσιπενταετηρίδα τῆς ἐκπαιδευτικῆς καὶ φιλογενούς τῶν δρασεως. Ο κ. Δημ. Μ. Μελισσοπούλος, σπανιότατον παράδειγμα δημοσθητικῆς καὶ μεγαλοφυΐας, ἔχει τὸ ἴδιον ἐκείνου τῶν καλλιτεχνικῶν φρεσῶν καὶ τῶν ἐνθουσιαστικῶν χαρισματικῶν προσόν, νὰ κατακτῆ ἀμέσως καὶ ἀσφαλῶς τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰς καρδίας τῶν φίλων του. Πάντοτε παιδρὸς καὶ ἐπιμαθητῆς, με τὴν ἀγαπῆν εἰς τὸ βλέμμα καὶ τὸ μειομα εἰς τὴν μορφήν, ἠγάπησε καὶ ἀγαπᾷ ὅλους τοὺς μαθητὰς του, ἠγαπήθη δὲ καὶ λατρεύεται ἀπὸ ὅλους μας. Ἀλλὰ καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶτατος, με ἀνεγνωρισμένην πείραν καὶ εἰδικότητα εἰς τὰ ἔμπορικά, μες ἐφοδίασε καὶ με τὰ εὐγενέστερα μεν κοινωνικὰ καὶ ἔθνεα ἰδεώδη, ἀλλὰ καὶ με τὰς ἀριστοτέρας πρακτικὰς γνώσεις, διὰ τὰς ὁποίας ὅλοι τὸν εὐγνωμονοῦμεν σήμερον καὶ θαυμάζομεν.

Παναγαρίζοντες μετὰ τοῦ τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ εικοσιπενταετη σταθμῶν, εὐχόμεθα ἐγκαρδίως εἰς τὸν προσφιλοτάτον μας καθηγητὴν κ. Δημ. Μ. Μελισσοπούλου νὰ ἐορτασῇ καὶ τὴν πενηκονταετηρίδα του, πάντοτε ἀκαμάτος πρὸς χάραν καὶ ἀγαλλίαιαν τῶν ἐκπαιδευτῶν αὐτοῦ μαθητῶν.

Ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν ἀπὸ εικοσιπενταετη μαθητῶν τῆς Ρωσικῆς Ἐμπορικῆς σχολῆς. Ἐν Κοσταντίνῃ, τῆ 31 Ἰουλίου 1912. (Ἔπονται 11 ὑπογραφαί.)

Ρεξ. — Συνταξόμεν ν' ἀνεγνωρίσθε με προσοχὴν καὶ ἐπισταμένως τὴν καταπύρην δημοσιονομικὴν διαφήμισην τοῦ σάπωνος Ρεξ, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιτυγχάνετε ὑγιάν, οἰκονομίαν, ταχύτητα.

Ἡ χημὸς τοῦ σάπωνος ΡΕΞ εἶναι καλὸ εὐκαλὸς καὶ ἀπλοῦστατη, δίδονται δὲ δωρεάν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ὁδηγία χρήσεως εἰς 7 γλώσσας.

Τιμὴ ὀρισμένη ἐν Κοσταντίνῃ τὸ κούτιον, (1 χιλιογρ. καθ.) πρὸς 4 γν.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας προστίθενται τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ.

Εἰς τοὺς πόλεις γίνεται ἀνάλυσις Ἰακτωσῆς. Παραχωρεῖται μονοπώλιακὴ ἐξουσία εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ λῶρον τοῦ πληθῶς.

Γενικὸν πρόκτορος δὲ ἄλην τὴν Τουρκίαν ἐν Κοσταντίνῃ οἱ κ. κ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΑΔΗΣ καὶ Α. ΣΙΚΙΑΡΟΓΛΟΥ.

Γραφεῖον καὶ κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Σμύρῃ, Βαλοῦν Παῖδε, Νίβουρη Χάε.

Τί λέγει μία 'Αγγλίς.

Ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ μέχρις οὖν γυνή ἢ γυνή στρατιώτης, δὲν μένει παρὰ ὀλίγη ἀπόστασις. Δύναται δὲ νὰ εἴπῃ τις ὅτι καὶ τοῦτο ἐπέτυχε σχεδόν. Πρό τιμος ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ κ. Despard, συγγενῆς τοῦ ὀνομαστοῦ στρατηγῶν Franch: « Ἀνὴρ καὶ γυνή πρέπει ν' ἀλληλοβοηθῶνται εἰς τὴν ἑπεράσπισιν τῆς πατριδος ». Ἴδου διατί θά ἤθελε καὶ ἀγόρια καὶ κορίτσια νὰ προπαρασκευάζονται καταλλήλως, διὰ νὰ δύνανται, περιστάσεως δεδομένης, νὰ ἑπερασπίζονται τὴν πατριδα των.

Συνταγματάρχης 13 ἐτῶν !

Σήμερον ὑπάρχον εἰς τὴν Ἀγγλίαν συντάγματα ὀποτελούμενα ἀποκλειστικῶς ἀπὸ γυναικας.

Ὁ λοχαγὸς Baker εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τὸ 1884, προπαρασκευάσει σῶμα ὀποτελούμενον ἀπὸ 350 κορασιδων, αἱ ὁποῖαι γυμνάζονται ὡς γηραιὸι στρατιῶται.

Συνταγματάρχης τοῦ σώματος αὐτοῦ εἶνε ἡ θυγάτηρ τοῦ λοχαγοῦ Baker 13 ἐτῶν !

Τρεῖς ἀπὸ τὰς κορασιδων αὐτὰς, ἔλεγε ἡ κυρία Baker, εἰδείκνον συμπτώματα φυματιώσεως, διὰν ἐσῆχθησαν εἰς τὸ σῶμα. Σήμερον εἶναι αἱ πλέον ὑγιέστεραι τοῦ σώματος.

Θήλεις πρόσκοποι.

Τὴν ἴδρουν τοῦ σώματος τῶν προσκόπων (Boys-Scouts), τοῦ ὀποτελουμένου ἀπὸ 400 χιλ' Ἀγγλόπαιδων, ἐπηκολούθησεν ἡ ἴδρουν ὁμοίου σώματος ἀπὸ κορασιδων (Girls Scouts). Μόνον εἰς τὴν Διβροπόλιν ὑπάρχον περισσότεραι τῶν 300, αἱ ὁποῖαι γυμνάζονται τακτικῶτα.

Ὅπως καὶ οἱ ἄρρενες ὁμοιοί των, εἰς τὴν ἐξοχὴν μὲ τὸν σάκκον εἰς τὸν ὤμον καὶ τὸ γνωστὸν μπασιτοῦν εἰς τὴν χεῖρα, ἀναρριχῶνται εἰς τὰ περιφράγματα, τρέχουν εἰς τὰ δάση, κοιμῶνται εἰς τὸ ὑπαιθρον.

Σημειώσατε ὅτι εἰς τὰ στρατιωτικὰ σώματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν κύριον σκοπὸν τὸν πόλεμον, ἔχουν ταχθῆ καὶ γυναῖκες.

Ὁ ἀρχιμοναχὸς τοῦ Ἴου Ἀμερικανικοῦ συντάγματος τῆς ἐθνοφυλακῆς εἶναι γυνή.

Γυναῖκες χωροφύλακες

Εἰς τὸ Ἀρκανσας ὑπάρχον γυναῖκες χωροφύλακες, αἱ ὁποῖαι παρακολουθοῦν καὶ συλλαμβάνουν ταῖς κακοποιούς.

Εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν ὑπάρχει εἰδικὴ ἀπὸ γυναικας ὑπηρεσία, προωρισμένη νὰ ἐπιβλέπῃ τὰ μεγάλα καταστήματα.

Οἱ ἀναγνώσται μας γνωρίζουν βεβαίως ὅτι ὑπάρχον ἤδη σώματα γυναικῶν πυροσβεστικῶν.

Αἱ Women's fire brigade (γυναῖκες πυροσβεστικαί) τοῦ Burton τῆς Ἀμερικῆς, εἶναι αἱ πλέον γενναίωται. Πολλάκις εἰς διαφόρους ἀγῶνας ἐνίκησαν τοὺς ἀνδρας.

Ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Ἀλλὰ σκέπτεται τις τί ρόλον θά παίξουν αἱ γυναῖκες διὰν ἐθροθοῦν εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης καὶ περικυκλοῦνται ἀπὸ νέφη καπνοῦ,

διὰν αἰσθανθοῦν πλησίον των περνοῦν τὸ φάσμα τοῦ θανάτου; Φαίνεται ὅτι θ' ἀπορροισθοῦν — πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον — νὰ περιποιοῦνται τοὺς ἀσθενεῖς.

Ἀλλὰ θά εἰπῆτε μήπως αἱ νοσοκόμοι εἰς τὸν στρατὸν εἰσῆλθον τώρα μόνον; Μήπως δὲν ἔδρασαν ἐνδύξως, περιποιοῦμεναι τοὺς πληγμένους ἐπὶ τόσα ἔτη, ἄνευ τῶν ἐπιδεικτικῶν ἰδιαιτέρων σχολῶν καὶ τῶν χρυσοῦν γαλονίων; Πρὸς τί λοιπὸν αἱ τόσαι ἐπιδείξεις; Καθὼς εἶπομεν καὶ ἀνωτέρω, πρὸς τὸ παρὸν θά ἀρκεσθοῦν εἰς τὸ νὰ περιποιοῦνται τοὺς πληγμένους. Συνεισφέρουσαι ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν ὁσμὴν τῆς πυριτιδος καὶ εἰς τὴν κλαγγὴν τῶν ὀπλων, θά δυνηθοῦν μίαν ἡμέραν νὰ πολεμοῦν μετὰ τῶν συζύγων των, τῶν ἀδελφῶν των, τῶν τέκνων των.

Τὰ πρῶτα βήματα ἔγκειται νὰ δοκιμασθοῦν εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς χρειάζεται ὑπομονή. Μὴ λησμονοῦμεν ὅτι μόνον ἡ Ἀθηνᾶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς πάνοπλος.

(Κατὰ τὸ γαλλικόν)

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΑΚΙΣ

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΩΡΑΙΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπόκτησις ὀραίων παιδων καὶ ποῖα τὰ πρὸς τοῦτο μέσα τῆς ἐπιστήμης;

Αὐτὸ τὸ πολύκροτον καὶ λίαν ἐνδιαφέρον κοινωνικὸν ζήτημα προσπαθεῖ νὰ λύσῃ τὸ ἔξοχος ὀραίων ἔργον, ὅπερ ἐξέδωκεν ὁ διαπρεπὴς ἰατρός κ. Μ. Μωυσειδης ὑπὸ τὸν τίτλον:

Ἡ ΚΑΛΛΙΠΑΙΔΙΑ**ἈΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ**

Σπεύσατε ὅλοι καὶ ὅλοι νὰ τὸ ἀποκτήσετε, ἀποστέλλοντες γραμματόσημα ταχυδρομικὰ 3 1/2 γροσίον εἰς τὸν συγγραφεῖα (Dr M. Moissides-Papa, 6 rue Hadji-Ahmed, Cons/ple), ὅποτε καὶ θά λάβετε ἓν τεῦχος ἐλευθέρων ταχυδρομικῶν τελευν.

Bazar Métropolitain

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΔΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. & Ι. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ

Ἐν Γαλατᾷ,

ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Τοῦνελ, ἀριθ. 23.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ταύτῃ καταστήματι εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀληθῶς μετριοτάτης Μυρωδικὰ παντὸς εἶδους τῶν ὀνομαστοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργαστησίων, ὡς ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ. Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον τὸ μοναδικὸν τοῦτο εἰς τὰ τοιαῦτα εἶδη Ἑλληνικὸν κατὸςστημα, ὅπερ πληροῦσται ἀνυποκρίτως εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ ἀπαιτητικώτερου τῶν πελατῶν.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Sauveteur**ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ**

Ἡ χρῆσις τῶν ὀπλων ἦτο μέχρι σήμερον μία ἐνασχόλησις ἀποκλειστικῆς τῶν ἀνδρῶν. Ἀρὰ γε αἱ νεάνιδες θά διεκδικήσουν τὸ δικαίωμα τοῦτο μὲ τοὺς ἀδελφούς των, αἱ γυναῖκες μὲ τοὺς συζύγους των; Δὲν ἀδυνατοῦμεν νὰ τὸ πιστεύσωμεν, κρίνοντες ἀπὸ μερικὰ νέα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔρχονται ἀπὸ χώρας — περίεργος σύμπτωσις — ὅπου αἱ γυναῖκες διατείνονται διὰ τὴν θητεία δὲν εἶναι ὑποχρεωτικῆ.

Θά ἴδωμεν ὁσονοῦπω τὰς κόρας μας, τὰς συζύγους μας μὲ τὸ πικτικὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ μὲ τὸ ὄπλον εἰς τὴν χεῖρα νὰ ἐπιδοθοῦν, ὅπως καὶ ἡμεῖς, εἰς τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα, νὰ ζοῦν πλησίον μας τὴν ζωὴν τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν στρατιῶνων καὶ νὰ χειρίζονται ἀφόβως τὴν παγιονέτιαν;

Τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ ὅποιον μέχρι σήμερον δὲν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς οὐκηνῆς, τείνει νὰ καταστῇ πραγματικῆς.

Ἀπὸ ὀλίγων ἐῶν ἤρχισαν νὰ γυμνάζονται μὲ τοιαύτην ἀμίλλαν, ὥστε σήμερον νὰ εἶναι ἔτοιμοι — ὅπως τοῦλάχιστον λέγουν — νὰ παίξουν καλῶς τὸν ρόλον τοῦ πολεμιστοῦ.

Ἄλλοτε μία δεσποινίς 18 ἐτῶν εἶχε τὴν κεφαλὴν σκυμμένην ἐπὶ τοῦ κεντήματος ἢ κατεγίνετο τὸ πολὺ μὲ τὴν ζωγραφικὴν.

Εἰσελθῆτε σήμερον εἰς τὸ Faht-Klub τοῦ Βερολίνου. Θά εἴδωτε τὰς νεάνιδας νὰ ἐξασκῶνται εἰς τὴν ἐφομαχίαν, εἰς τὴν πυγμαχίαν, εἰς τὴν πάλην καὶ εἰς τόσα ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο παιγνίδια ἀποκλειστικὰ τῶν ἀνδρῶν.

Εἰς τὴν Ἀμερικῆν, εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦ Brooklyn, νεαραὶ Μῖα ζητοῦν μὲ τὴν πυγμαχίαν νὰ ἐπαυξήσουν τὴν ρώμην των. Μανθάνουν μὲ τὴν βοήθειαν εἰδικῶν μηχανήματος νὰ κατέρχονται ἀπὸ τὰ κινούμενα λεωφορεῖα.

Εἰς τὴν σπιννοκίαν τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου τῆς Νέας Ὑόρκης τὸ Club «τῶν νεανίδων μὲ τὴν περισκελίδα» ἔδωκε πρὸ δύο ἐῶν μίαν μεγάλην ἀθλητικὴν ἐορτήν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔλαβον μέρος πλέον τῶν 100 γυναικῶν ἀθλητριῶν.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾶμε τόσον μακρὰν.

Εἰς τὴν σπιννοκίαν τοῦ πάρκου τοῦ Monceau τῶν Παρισίων ὑπάρχει σχολεῖον, εἰς τὸ ὅποιον μανθάνουν αἱ νεάνιδες νὰ διασχίζον λεωφόρον μετ' ἐμποδίων, ν' ἀνιόχωνται εἰς ἀντοκίητον καὶ ἄλλα. Ἐκῆ ἀκούει κανεὶς ἀπὸ ῥόδινα στοματικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μόνον θηρομὴν συζήτησιν περὶ μόδας περιμένει, διάφορα τραχία στρατιωτικὰ παραγγέλματα.

Γυναῖκες δεῖναι ἑπιπεύτριαι.

Μὲ τὸν στρογγυλὸν πλατύγυρον πῖλον, μὲ τὸν λευκὸν λαυμοδέτην, ὃ ὅποιος φέρει χρυσοῦν πέταλον, μ' ἓνα μαστίγιον εἰς τὰς χεῖρας, ἴδου τὰ μέλη τοῦ Manhattan Club τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὅλοι εἶναι δεῖναι ἑπιπεύτριαι.

ΣΕΛΙΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Η αγή, την οποίαν μερικοί από τους κυρίους αντιπροσώπους και αναγνώστες μας αντικαθιστούν τόσο ως επανειλημμένα υπομνήσεις μας, όσο και ως τις επιστολάς μας, μίς αναγκάζει να επανέλθωμεν εις το άναγόν ζήτημα της καθυστερήσεως του τμήματος της έγγραφής των.

Κύριοι, οι όποιοι άξιοι να αυτοκαλούνται **Συνδρομηταί** ενός φύλλον, πώς έννοοῦσι την συνδρομήν, την οποίαν παρέχουσι εις αυτό, αν εξακολουθαῖσι με πίσμονα έντως άδιαφορίαν να καθυστερώσι τμήμα τόσο γλίσχρον Έπιθεωρήσεως, ή όποία με όλην την δύναμιν της θελήσεώς της, των όλικων πόρων της, των ήθικων και πνευματικων κεφαλαίων της, έξυπηρετεί την Έλληνικήν κοινωνίαν;

Η παρατηρουμένη άδιαφορία, δέν είναι κολακευτική δι' εκείνους, οι όποιοι την έχουν ως σύμβολον.

Περιβάλλομεν τους φίλους αναγνώστες μας διά της μεγαλειώδους τρυφερότητος και της πλέον θερμής αγάπης, αλλά τις διαθέσεις μας αυτές δέν θα επιτρέψωμεν ποτέ να καταχρασθώσι και μερικοί, οι όποιοι άλλως άναξίως υπεισέρχονται εις τον κύκλον των.

Αποτενόμεθα μίαν επί πλέον φοράν προς αυτούς. Δε σπεύσασι να κανονίσωσι τους λογαριασμούς των. Είναι καιρός τοσούτου μάλλον, δσον ή δ' εξαμηνία λήγει την προσεχή εβδομάδα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΛΗΣΤΡΑΤΗΝ, Ίωάν. Γούναρη, (επιστολή) και τμήμα 2 Έξαμηνίων γρ. 25 έλήφθησαν, εύχαριστ.—ΑΜΙΣΟΝ, Γ. Στεφανίδην, ή διεύθυνσις ήλλάγη.—Αυτόθι, Σ. Ίωάννογλου, εύχαριστ δι' άντιτιμον φιλαδίων.—Αυτόθι, Παύλ. Βογιατζήν, άστάλησαν.—ΑΔΑ ΠΑΖΑΡ, Ν. Έμπαννίδην, σίς άπαντώμεν εις τό δελτάριόν σας, αναποστέλλοντες και φύλλα.

ΔΕΔΕ-ΑΓΑΤΣ, Ε. Παπανικολάου, επιστολή και έσώκληστον έλήφθη, περί του ποσού, ως γράφετε, άποστέλατε γρ. 20.

ΕΞΑΜΙΛΙΟΝ, Νικ. Α. Χ' Σαύρου, επιστολή και τμήμα Έπιθεωρήσεως έλήφθη, εύχαριστούμεν.

ΙΝΕΠΟΔΙΝ, Ν. Αλεξιάδην, επιστολή έλήφθη, εις την οποίαν σίς άπαντώμεν.—Αυτόθι, Άλέξ. Οβκογομίδην, σίς άποστέλλομεν αίτούμενα, εις την επιστολήν σας άπαντώμεν.—ΙΚΟΝΙΟΝ, Στ. Θεοδώρου, όμα έστάλη πρό πολλού.

ΚΙΟΥΠΛΙΑ, Βασίλ. Μανθαιου, άπαντησις έστάλη της επιστολής σας.—ΚΑΡΑΤΖΑΚΙΟΥ, Βασ. Βασιλειδην, και πάλιν επαναλαμβάνομεν, βιβλίον έστάλη.—ΚΟΒΑΙΤΣΑΝ, Σαυρ. Περόδικαν, τμήμα έτήσιον Ε και ΣΤ' Έξαμηνίας έλήφθη, εύχαριστούμεν, ήλλάγη διεύθυνσις.—ΚΑΛΛΟΝΗΝ Μικυλήνης, Κυπριανόν, ή επιστολή σας έλήφθη, διά την αποδοχήν της παρακλήσεως μας προς προσοτίον άσφάλειαν δια τούς αυτόθι αναγνώστες μας, δεχθήτε τις θερμής εύχαριστίας μας, εις τό έτις θα άποστέλλωμεν τά φύλλα εις όμα εις διεύθυνσίν σας.—ΕΥΔΩΝΙΑΣ, Α. Κοικουτιόν, άποστέλλομεν, αναμένομεν άξίαν αυτόν.—ΚΑΛΛΗΠΟΔΙΝ, Ε. Όνούφριον, αίτούμενα λαμβάνετε, αναμένομεν τμήμα, ως γράφετε.

ΜΙΤΥΛΗΝΗΝ, Βασ. Αελλήν, καθυστερούμενον τμήμα πληρώσατε.—Αυτόθι, Κ. Κοιγλουμτζογιαννον, άπαντησιν επιστολής σας και φύλλα πληρωμένο.—ΜΗΟΡ, Α. Ζερβουδάκη, του δελταρίου σας

την παραγγελίαν εξετελέσαμεν.—ΜΑΔΥΤΟΝ, Δημ. Μουτόπουλον, έπέστειλαν, επιστολή έλήφθη, άπαντώμεν.—ΜΕΤΑΛΛΑΒΙΟΝ ΔΕΝΕΚ, Δασ. Σανθούπουλον, άποστέλλομεν, Έπιθεωρήσεως τμήμα μίς ενεχείρισεν ό Δ. Δερβενλής, σίς άπαντώμεν εις τό δελτάριόν σας.

ΝΙΓΔΗΝ, Ν. Α. Διονυσίου, του δελταρίου σας τά γραφόμενα εξετελέσαμεν.—ΝΕΟΧΟΡΙΟΝ Βοσπόρου, Π. Παχόπουλον, ή παραγγελία σας εξετελέσθη.

ΞΑΝΘΗΝ, Βλαδ. Βασιλίκου, ήλλάγη διεύθυνσις, τμήμα Έπιθεωρήσεως αναμένομεν.

ΟΥΡΑΙ, Ι. Ραφεινίδην, έσημείωσαμεν άλλαγήν διεύθυνσεός σας.

ΠΟΛΙΤΣΑΝ, Π. Λέκκαν, έλήφθη επιστολή, διεύθυνσις ήλλάγη, θα εκτελεσθή ή έπιθυμία σας.

—ΠΑΛΛΑΔΑΡΙΟΝ, Σταθ. Τσακίσην, τά φύλλα έπέστειλαν μέχρι τελευταίου αριθμού εις Άγαστ. Εθγενίδην Πρόσσης όπως σίς δίδη ταύτα, όθεν ζητήσατε αυτά.—ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ Μικυλήνης, Ι. Μανφραγιην, 30 σήματα 86ου άποστέλαμεν, φροντίσατε όπως τί παραλάβητε, ταχυδρομικός θα σίς άπαντήσωμεν εις τά γραφόμενα σας, από Β' Έξαμηνίαν Γ. Καρτσούνη διά Κ. Κοιγλουμτζογιαν.—ΠΟΝΤΟΗΡΑΚΛΕΙΑΝ, Σοφ. Άρσολανόγλου, ζητούμενα άποστέλαμεν όμα τη παραλαβή της είδήσεός σας.

ΣΕΒΟΥΤΙΑΝ Άμερικής, Στέφ. Τρίβαν, τμήμα Ε' Έξαμηνίας κύριος τις μίς ενεχείρισεν, εύχριστούμεν, εις διεύθυνσίν σας θ' άποστέλλομεν την Έπιθεωρήσιν μας, φύλλον ήπέρημεν.—ΣΙΝΩΠΗΝ, Δ. Η. Δημητριάδην, έλήφθη επιστολή, άπε-

στείλαμεν.—ΥΣΑΜΑΚΟΒΙΟΝ Βιζύης, Θ. Κιακίδην, άπαντησιν του δελταρίου σας λαμβάνετε ως και αίτούμενα.—ΣΑΡΑΝΤΑ-ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, Άρμ. Άρπατζίδου, τά διά του δελταρίου σας αίτούμενα πρό πολλού ήπέρηθησαν.

ΤΟΣΟΥΝ ΑΔΗ Ίεονίου, Β. Πηματορον, Α' Έξαμηνίαν, γρ 125.—ΤΖΟΥΜΡΑΝ, Σ. Αναστασιάδην, έλήφθη ή επιστολή σας ως και υπόλοιπον τμήμα, είδοποιήσατε, παρακαλούμεν, τους συγγενείς των αναφερομένων προσώπων, την άπαντησιν μίς δηλώνετε δι' επιστολής σας, όπως ενεχρήσωμεν τά δέοντα.—ΤΟΥΛΗΣΣΕ Ρωσίας, Ν. Παροσκινόν, της επιστολής σας τά γραφόμενα έσημείωσαμεν, άποστέλαμεν τά από 1 Ιανουαρίου μέχρι 18 Φεβρουαρίου αίτούμενα φύλλα διά του ρωσικού ταχυδρομείου προς συμπληρώσιν του τμήματος της μέχρι Δεκεμβρίου έτησίας έγγραφής σας, στείλατε, παρακαλούμεν, τό ίσούτιμον εις ρωσικόν χαρτονόμισμα εντός συστημένης επιστολής.

ΧΑΪ ΜΑΝΑ ΜΕΡΚΕΖΗ, Δασ. Μουμφελλιογλου, επιστολή σας έλήφθη, συνήμα και άντίτιμον Έξαμηνίας και άλλων αριθμών, εύχαριστούμεν, άποστέλαμεν φύλλα.

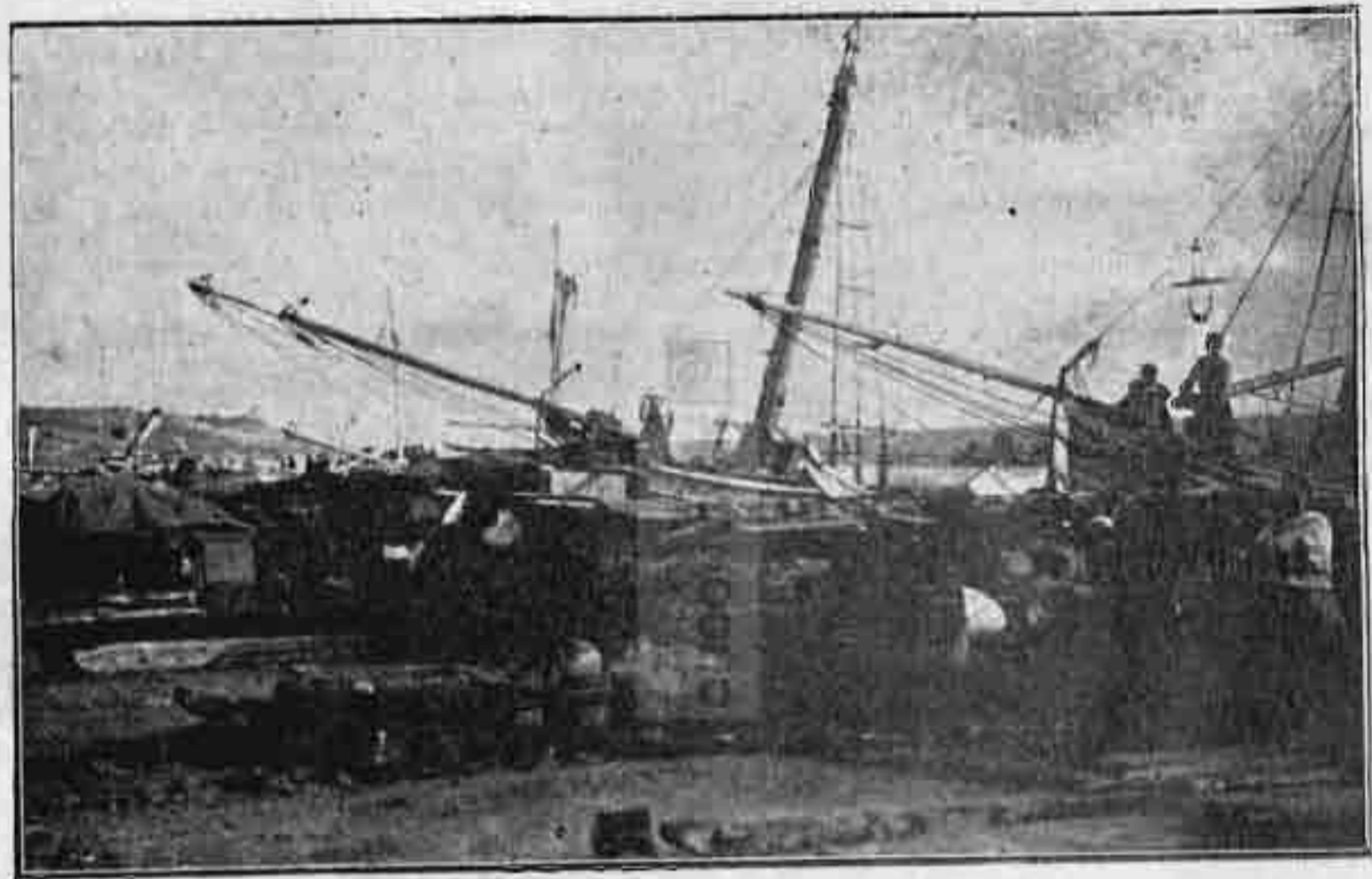
Τό Διατί ή ζωή : εις κοινόν ταμίον έυδοθέν, κατά γλαφυράν μετόφρασιν του γνωστού και ως δημοσιογράφου κ. Μ. Σωφρονιάδου, δένεται τά προηγουμένη ό βουλόμενος, άποστέλλων γραμματόσημα τρεών γρασίων εις τά γραφεία του 'Απ' Όλα.

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΚΟΥ ΚΑΙ Σ. ΑΣ.
ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ ΠΕΜΠΤΟ ΠΑΖΑΡΟ.
ΟΔΟΥ ΤΣΕΣΜΕ 3
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΥΘΗΝΙΑ

Κατασκηνώσεις.

Ἡ σκηνή με τὸ εἰκόνημα.

Πλοῖα καὶ λέμβοι χρησιμεύουν ὡς κατοικίαι.

Ἄμορφα εἶσματα.

Σεισμοπαθεῖς.